

CHABAŘOVICKÉ NOVINY

Č. 102 | LÉTO 2026

Přijďte k volbám...

**TERMÍNY KOMUNÁLNÍCH
VOLEB 2026:****Pátek 9. října**
14:00 – 22:00**Sobota 10. října**
8:00 – 14:00

Milí spoluobčané,

prázdninové měsíce jsou za námi a naše město vstupuje do podzimních dnů. Věřím, že jste si léto užili, našli si čas na odpočinek, své blízké i společná setkání a že do další části roku vstupujete s novou energií.

Letošní podzim bude pro naše město významným obdobím. Ve dnech 9. a 10. října nás čekají komunální volby a s nimi se uzavírá také současné čtyřleté volební období. Je to chvíle, kdy společně rozhodneme, jakým směrem se bude naše město dále ubírat.

Práce pro město není vždy jednoduchá. Za každým projektem, opravou, kulturní akcí nebo každodenním fungováním města stojí práce mnoha lidí, která

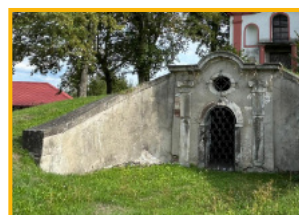
často není na první pohled vidět. Někdy je potřeba velké pracovní nasazení, trpělivost i hledání společných řešení. O to více si vážím toho, co jsme dokázali společnými silami posunout kupředu.

Chtěla bych proto poděkovat všem zaměstnancům města a našich organizací, zastupitelům, spolkům, dobrovolníkům i občanům, kteří svým časem, prací a nápady přispívají k rozvoji našeho města.

Přeji nám všem klidné podzimní dny, vzájemnou úctu a chuť společně posouvat Chabařovice a Roudníky dál.

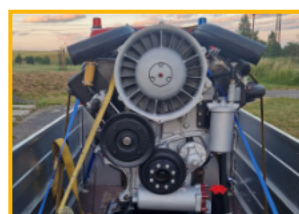
Vaše starostka

V TOMTO ČÍSLE SE DOČTETE

Grotta ve vlastnictví města

Historická grotta u kaple sv. Jana Křtitele je nově ve vlastnictví města, které tak může připravit její obnovu a další využití.

Str. 4

Sbor dobrovolných hasičů

Hasiči během léta zasahovali u požárů, nehod i pátrání a vlastními silami zvládli také opravu Tatry 148 a Volkswagenu T5.

Str. 9

MP Chabařovice

Strážníci se při dopravně bezpečnostní akci zaměřili na rychlost, dodržování předpisů i bezpečný provoz ve městě.

Str. 22

SLOVO STAROSTKY MĚSTA

Chabařovice pokračují v přípravě i realizaci důležitých projektů

Město Chabařovice i nadále aktivně sleduje dotační příležitosti a využívá podporu z krajských, národních i dalších zdrojů. Díky dotačním prostředkům se daří připravovat a realizovat projekty, které přispívají k obnově městského majetku, rozvoji veřejného prostoru, podpoře bezpečnosti i zachování a zkvalitňování služeb pro občany.

Přinášíme aktuální přehled projektů, které se podařilo dokončit, získaly podporu, právě se realizují nebo jsou ve fázi přípravy.

Co se dokončilo?

Oprava střechy komunitního centra v Roudníkách

Dokončen byl projekt „POV 2025 Komunitní centra – město Chabařovice“, díky kterému se podařilo opravit střechu komunitního centra v Roudníkách. Realizace projektu byla podpořena Ústeckým krajem.

Oprava je dalším krokem k postupnému zlepšování technického stavu objektu, který slouží místní komunitě a spolkovému životu.

Co se podařilo?

Městská policie získá další vybavení

Ústecký kraj podpořil projekt „Pořízení vybavení pro zvýšení akceschopnosti Městské policie Chabařovice 2026“.

Díky získané dotaci bude možné opět posílit materiálně-technické vybavení Městské policie Chabařovice. Cílem je zlepšovat podmínky pro její každodenní činnost a přispívat tak k bezpečnosti obyvatel i ochraně majetku ve městě.

Třetí etapa renovace německo-českých hrodek pokračuje

Projekt „3. etapa renovace německo-českých hrodek na městském hřbitově v Chabařovicích“ získal podporu Česko-německého fondu budoucnosti ve výši 168 000 Kč. V rámci této etapy bude obnoveno pět hrodek občanů Chabařovic.

V současné době je již vysoutěžen zhotovitel restauračních prací a projekt se tak posouvá k samotné realizaci.

Navazuje přitom na předchozí etapy obnovy a přispívá nejen ke zlepšení vzhledu pietního místa,

ale také k zachování historické paměti města.

Současně se stále snažíme získávat další informace o rodinách a osobách spojených s obnovovanými hrobkami. Uvítáme proto každého, kdo by chtěl s touto snahou pomoci – ať už prostřednictvím vzpomínek, dobových fotografií, dokumentů nebo jiných informací. V případě zájmu je možné obrátit se na Jiřího Starého na e-mailové adrese stary@chabarovice.cz.

Co právě probíhá?

Oprava mostku v ulici Marie Kršňákové

Město podalo žádost o podporu na opravu mostku v ulici Marie Kršňákové. Žádost je v současné době stále ve fázi hodnocení a město čeká na výsledek.

Podpora provozu Pošty Partner

Město již podalo žádost o podporu provozu Pošty Partner, která sídlí v prostorách zrekonstruovaného mlýna. V současné době čekáme na vyhodnocení žádosti.

Zachování této služby je pro občany důležité, protože přispívá k dostupnosti základních služeb přímo ve městě.

Zároveň město v objektu bývalého mlýna nadále plní podmínky dotace poskytnuté Ministerstvem průmyslu a obchodu, díky níž byla rekonstrukce tohoto významného objektu v minulosti realizována.

Prevence kriminality prostřednictvím volnočasových aktivit

Nadále pokračuje také neinvestiční projekt „Město s cílem: Prevence kriminality skrze volnočasové aktivity“, který je podpořen Ústeckým krajem.

Projekt je zaměřen především na děti a mládež a jeho cílem je nabídnout jim dostupný, smysluplný a bezpečný způsob trávení volného času. Aktivity nyní probíhají ve větší intenzitě, a to v Chabaklubíku ve staré radnici, ve sportovním areálu města a v hasičské zbrojnici.

Právě pravidelné volnočasové aktivity, možnost zapojení do kolektivu a nabídka bezpečného prostředí patří

mezi důležité nástroje prevence rizikového chování dětí a mladých lidí.

Rekonstrukce Husova náměstí a Náměstí 9. května

Občané si již určitě všimli, že rekonstrukce Husova náměstí a Náměstí 9. května postupně a po jednotlivých etapách probíhá.

Projekt je podpořen Státním fondem dopravní infrastruktury a patří mezi významné investiční akce města. Rekonstrukce se dotýká důležitých veřejných prostranství v centru Chabařovic a jejím cílem je zlepšit jejich technický stav, bezpečnost i celkovou funkčnost.

Vzhledem k rozsahu akce bude realizace probíhat postupně. Výsledkem by měl být kvalitnější a bezpečnější veřejný prostor, který bude dlouhodobě sloužit obyvatelům i návštěvníkům města.

Co se připravuje?

Kostelní náměstí vstupuje do finální fáze přípravy

Příprava projektu revitalizace prostoru kostelního náměstí se posouvá do své finální fáze.

Záměr navazuje na další změny ve veřejném prostoru města a počítá s úpravou území bývalého evangelického kostela. Součástí projektu mají být úpravy zeleně, cest, mobiliáře a vytvoření kvalitního veřejného prostoru pro odpočinek a setkávání obyvatel. Řešení se dotýká také dopravní situace v prostoru křižovatky Teplická–Smetanova.

Realizace projektu by měla být podpořena Ministerstvem financí v rámci programu Ekomiliardy.

Energetické úspory komunitního centra v Roudníkách

Po dokončení opravy střechy pokračuje město také v přípravě dalších opatření pro komunitní centrum v Roudníkách. V současné době se připravuje řešení zaměřené na energetické úspory objektu.

Cílem je hledat možnosti, jak snížit energetickou náročnost budovy, zlepšit její provozní vlastnosti a zároveň omezit budoucí náklady na její provoz.

Cvičná kuchyňka pro základní školu

Město připravuje také dotační projekt na vybudování školní cvičné kuchyňky v místní základní škole.

Nové zázemí by mělo rozšířit možnosti praktické výuky a nabídnout žákům prostor pro získávání dovedností využitelných v běžném životě. Město bude v této souvislosti hledat vhodný dotační titul, který by pomohl realizaci projektu finančně podpořit.

Školní budova na Husově náměstí

Město je připraveno reagovat také na vhodné dotační výzvy Ministerstva pro

místní rozvoj určené menším obcím. Jedním z připravovaných záměrů je rekonstrukce školní budovy na Husově náměstí.

Tento objekt je důležitou součástí městského majetku a jeho případná obnova by byla dalším krokem k postupnému zlepšování technického stavu budov ve vlastnictví města.

Dotace pomáhají městu realizovat větší i menší projekty

Dotační agenda města zahrnuje projekty různého rozsahu – od oprav městských objektů a veřejných prostranství přes podporu bezpečnosti

až po aktivity pro děti a mládež. Ne každý projekt se podaří podpořit hned napoprvé a mezi podáním žádosti a samotnou realizací často vede dlouhá cesta.

Město proto průběžně sleduje nové dotační možnosti, připravuje další projekty a zároveň administruje již získané podpory. Cílem je využívat dostupné dotační prostředky tam, kde mohou pomoci urychlit potřebné investice a zlepšovat prostředí a služby pro obyvatele Chabařovic i Roudníků.

Alena Vaněčková
a Jiří Starý

Rekonstrukce centra Chabařovic pokračuje podle harmonogramu

Rekonstrukce Husova náměstí, Náměstí 9. května a ulice Radniční pokračuje podle plánovaného harmonogramu. Zhotoviteli se podařilo dohnat časovou ztrátu, která vznikla v souvislosti s řešením technicky náročného křížení starého mlýnského náhonu a nově budované kanalizace.

Po vyřešení této komplikace práce pokračují bez dalšího zdržení a v současné době probíhají v plánovaném časovém rozsahu. Ná vaznost jednotlivých stavebních etap je koordinována tak, aby byl dopad rekonstrukce na obyvatele i dopravu co nejmenší.

Jakmile se rekonstrukce vodovodu a kanalizace posune do dalších úseků, budou na ni postupně navazovat také práce na rekonstrukci jednotlivých částí náměstí. Občané proto musí počítat s dočasnými dopravními omezeními, zejména se zúžením komunikací, omezením parkování a v některých etapách také s přesunem autobusových zastávek. Přístup k nemovitostem i bezpečný pohyb chodců bude po celou dobu zajištěn.

Součástí rekonstrukce je také řešení odvodnění veřejného prostoru. Zastupitelé města odsouhlasili nákup a instalaci jednotného typu litinových geigerů v rekonstruovaném úseku Husova náměstí, Náměstí 9. května a ulice Radniční. Jejich instalace je nezbytná pro zajištění komplexního a funkčního odvodnění veřejného prostoru, zachycení srážkových vod a ochranu nově rekonstruovaných chodníků a zpevněných ploch před jejich dlouhodobým působením.

Jednotný typ litinových geigerů zároveň přispěje k jednotnému vzhledu rekonstruovaného centra.

O dalším průběhu rekonstrukce, zahájení jednotlivých etap a případných dopravních omezení bude město občany průběžně informovat prostřednictvím oficiálních webových stránek města a dalších dostupných informačních kanálů.

Alena Vaněčková

Historická grotta je nově ve vlastnictví města

Po delším období jednání s Římskokatolickou farností Chabařovice a Biskupstvím litoměřickým se podařilo úspěšně dokončit převod historické jeskynní grotty u kaple sv. Jana Křtitele do vlastnictví města Chabařovice.

Grotta je významnou součástí historického areálu kaple sv. Jana Křtitele, která je nemovitou kulturní památkou. Má nejen historickou a architektonickou hodnotu, ale také své nezastupitelné místo v historii a duchovním životě Chabařovic.

Převodu předcházelo delší jednání, jehož cílem bylo najít řešení, které by umožnilo městu převzít odpovědnost za další péči

o tuto historickou stavbu a zároveň respektovalo její sakrální charakter. Součástí dohody proto zůstává také právo Římskokatolické farnosti Chabařovice a Biskupství litoměřického využívat grottu pro církevní účely.

Dnes už je převod dokončen a grotta je ve vlastnictví města Chabařovice. Město tak získalo možnost aktivně se podílet na její údržbě, obnově a zachování pro další generace.

Nové vlastnictví zároveň otevírá městu další možnosti. Jednou z nich je ucházet se o vhodné dotační tituly zaměřené na obnovu a zachování kulturních památek a pokusit se získat

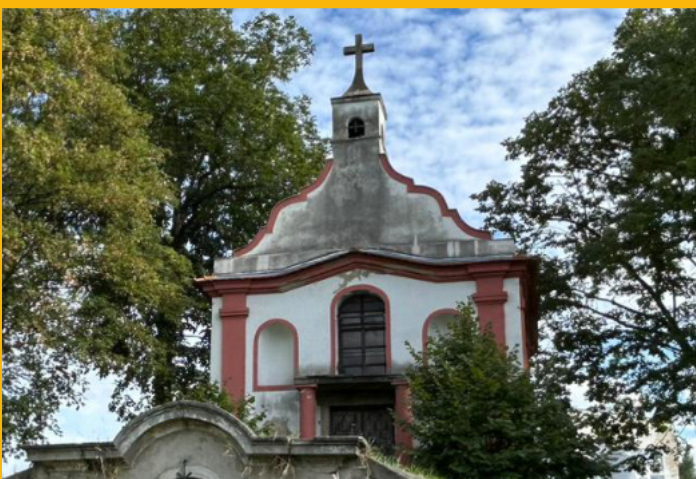
finanční prostředky, které by mohly pomoci s postupnou opravou a zvelebením grotty. V minulosti byla tato možnost z hlediska vlastnictví výrazně komplikovanější. Nyní může město začít připravovat konkrétní kroky k její obnově a hledat vhodné zdroje financování.

Jsme rádi, že se po delším jednání podařilo najít společnou cestu a celý převod úspěšně dokončit. Grotta tak zůstává součástí Chabařovic a město nyní může aktivně pracovat na tom, aby byla zachována, obnovena a důstojně sloužila i budoucím generacím.

Alena Vaněčková

Současný stav grotty

Příklad vizualizace rekonstrukce s pomocí umělé inteligence

600. výročí bitvy Na Běhání

Přesně před šesti sty lety, 16. června 1426, se zde odehrála bitva Na Běhání, známá také jako bitva u Ústí nad Labem. Na těchto místech se střetla vojska, jejichž boj ovlivnil další vývoj husitského období a zanechal stopu, která přetrvala staletí.

Šest set let je doba téměř nepředstavitelná. Přesto nás historie tohoto místa stále oslovuje. Připomíná nám odvahu, odhodlání a sílu lidí, kteří byli ochotni bojovat za své přesvědčení. Připomíná nám však také cenu lidských životů a utrpení, které každá válka přináší.

Naše město má tu čest být strážcem této významné památky. Památník na Jánském vrchu není pouze kamenem a zdívkou. Je symbolem úcty k minulosti, symbolem paměti a odpovědnosti. Jeho osud sám o sobě odráží bouřlivé dějiny našeho kraje – od prvního pomníku postaveného ve 20. letech minulého století přes jeho zničení za druhé světové války až po dnešní podobu, která byla obnovena díky úsilí mnoha lidí a institucí.

Výročí není pouze vzpomínkou na jednu historickou událost. Je také příležitostí zamyslet se nad hodnotami, které jsou aktuální i v současném světě. Nad významem svobody, vzájemného respektu, odvahy postavit se nespravedlnosti a schopnosti hledat porozumění namísto konfliktu.

Jsem hrdá na to, že Chabařovice pečují o toto historické dědictví a že se zde každoročně scházejí lidé, kterým není minulost lhostejná. Díky vám všem zůstává odkaz bitvy Na Běhání živou součástí našeho společného příběhu.

Dovolte mi proto poděkovat všem, kteří se podílejí na připomínání této významné události – historikům, organizátorům, spolkům, duchovním, kulturním institucím i dobrovolníkům. Vaše práce pomáhá předávat historickou paměť dalším generacím.

Čest památce všech, kteří zde před šesti sty lety psali dějiny.

Alena Vaněčková

Diamantová svatba

Krásné jubileum – šedesát let společného života. Šedesát let od chvíle, kdy si řekli své „ano“ a slíbili si lásku, věnost a to, že všechno dobré i zlé budou prožívat spolu.

Když se člověk ohlédne zpátky, připadá mu, jako by obracel stránky knihy svého života, vybavuje si spoustu krásných vzpomínek, na večery, kdy jste se drželi za ruce, povídali si a společně plánovali budoucnost. Právě ty obyčejné chvíle se často stávají těmi nejkrásnějšími.

Vychovali dvě dcery. Ukázali nám, že šťastný vztah nestojí jen na velkých gestech, ale hlavně na vzájemném respektu, trpělivosti, toleranci a ochotě naslouchat tomu druhému. Díky tomu vytvořili domov plný lásky, ve kterém vyrůstaly další generace.

Život ale přinesl i těžké chvíle a bolest, která zůstává v srdci. Přesto nikdy neztratili sílu jít dál a rozdávat lásku těm, kteří jsou kolem nich.

Velkou radostí jejich života jsou tři vnoučata i tři pravnoučata (jsou pyšní na úspěchy vnoučat).

Za těmi šedesáti lety je celý život plný společných zážitků, práce, radostí i překonaných překážek.

Děkujeme za všechno, co jste pro naši rodinu udělali, za lásku, kterou nám dáváte, i za hodnoty, které jste nám předali.

dcera Lada

Přejeme vám především pevně zdraví a do dalších let stále stejnou radost, blízkost a lásku, se kterou už šedesát let kráčíte životem bok po boku.

**členové redakční rady
a Alena Vaněčková**

2. 7. 2026 Ladislav a Hana Nejedlí

Městská policie jako služba občanům

Bezpečnost a pocit bezpečí patří mezi důležité oblasti, kterým se jako vedení města dlouhodobě věnujeme. Městská policie je v tomto směru jedním z důležitých nástrojů města, její úloha však zdaleka nespočívá pouze v řešení přestupků nebo dohledu nad dopravou.

Události posledních měsíců ukazují, že práce našich strážníků je mnohem širší. Pomáhají seniorům a lidem v nouzi, poskytují první pomoc, spolupracují se zdravotnickou záchrannou službou, Policií České republiky a hasiči, řeší mimořádné události a současně vykonávají každodenní preventivní a kontrolní činnost.

Za velmi důležitou považují právě schopnost městské policie rychle reagovat tam, kde je její pomoc skutečně potřeba. V uplynulém období byli naši strážníci například opakovaně vysláni k osobám v bezprostředním ohrožení života a při resuscitacích využívali také automatizovaný externí defibrilátor AED. V jednom z červnových případů se při společném zásahu podařilo obnovit životní funkce pacienta.

Stejně důležitá je ale práce, která není na první pohled tolik vidět. Pravidelné kontroly veřejných prostranství, dětských hřišť, parků, autobusových zastávek a dalších míst pomáhají problémům předcházet. Městská policie se rovněž zaměřuje na konkrétní lokality na základě podnětů občanů. V průběhu července například probíhaly opakované noční kontroly hřiště, parku a okolí kruhového objezdu.

Jako starostka města považují za důležité, aby městská policie byla především službou občanům. Aby dokázala pomoci člověku v nouzi, reagovala na oprávněné podněty obyvatel, působila preventivně a současně důsledně zakročila tam, kde dochází k porušování pravidel nebo ohrožování bezpečnosti ostatních.

Velký význam má také spolupráce. Řadu situací není možné řešit izolovaně, a proto si vážím spolupráce našich strážníků s Policií České republiky Chlumec, zdravotnickou záchrannou službou, profesionálními i dobrovolnými hasiči Chabařovice, pracovníky města a dalšími organizacemi.

Měla jsem také možnost strávit část denní směny přímo se strážníky a osobně se seznámit s tím, jak jejich běžná služba probíhá. Během poměrně krátké doby jsem byla svědkem několika přijatých oznámení a následné práce hlídky. I tato zkušenost mi ukázala, jak různorodá práce městské policie je a jak rychle se může plánovaný průběh služby změnit podle aktuálních potřeb občanů a vzniklých událostí.

Možnost vidět práci hlídky přímo v terénu pro mě byla cennou zkušeností a potvrdila mi, že práce strážníka není pouze o řešení přestupků, ale především o každodenním kontaktu s lidmi a schopnosti reagovat na velmi rozdílné situace.

Poděkování patří také vám, občanům. Vaše všímavost a podněty často pomáhají upozornit na problém ještě v době, kdy jej lze rychle a účinně řešit. Spolupráce mezi občany, městem a městskou policií je pro bezpečné a příjemné prostředí v našem městě velmi důležitá.

A v neposlední řadě bych chtěla poděkovat strážníkům Městské policie Chabařovice za jejich každodenní práci a nasazení. Některé jejich zásahy jsou viditelné, mnoho dalších nikoliv. Pro fungování bezpečného města jsou však důležité oba druhy práce.

Naším společným cílem je, aby Chabařovice byly městem, ve kterém se lidé nejen bezpečně cítí, ale kde také vědí, že se v případě potřeby mají na koho obrátit.

Alena Vaněčková

150. výročí chabařovického hasičského sboru

Každé město má svou historii. Tu naši psaly generace lidí svou prací, odvahou a vzájemnou pomocí. A právě dobrovolní hasiči jsou již sto padesát let jednou z nejvýznamnějších kapitol tohoto příběhu.

Když byl v roce 1876 založen chabařovický hasičský sbor, žily Chabařovice úplně jiným životem. Domy byly převážně dřevěné, střechy pokrývala šindel nebo sláma a oheň, který byl každodenním pomocníkem, se mohl během několika minut stát ničivým nepřítelem. Právě tehdy se našli lidé, kteří pochopili, že obec potřebuje organizovanou pomoc. Nečekali, až přijde někdo jiný. Rozhodli se pomáhat sami.

Od té chvíle se začala psát historie našeho hasičského sboru.

Za uplynulých sto padesát let se změnila technika, změnil se způsob zásahů, změnilo se město i život kolem

nás. Jedno se však nezměnilo nikdy – ochota hasičů obětovat svůj čas, pohodlí a často i vlastní bezpečí pro pomoc druhým.

Pomáhali při požárech, povodních, technických zásazích i při ochraně majetku občanů. Ale nebyli jen těmi, kdo přijížděli se sirénou. Byli také pořadateli kulturních akcí, organizátory plesů, soutěží, dětských dnů a společenských setkání. Vychovávali mladé hasiče a učili je nejen hasičským dovednostem,

ale především odpovědnosti, disciplíně a úctě k druhým.

Přeji vám, aby vás i v dalších letech provázela soudržnost, přátelství a vzájemný respekt. Aby se k vám hlásili mladí lidé, kteří budou pokračovat v této krásné tradici. Aby vaše práce byla podporována městem i občany a aby moderní technika sloužila především k prevenci a jen výjimečně k řešení tragických událostí.

Hodně štěstí do dalších let.

Alena Vaněčková

Příběh se šťastným koncem

V lednu 2024 se na mě opakovaně obracel pan Barták z Roudníků. Jeho zdravotní stav se zhoršoval a podmínky, ve kterých žil, byly nedůstojné a nebezpečné. V domě několikrát došlo k požáru a plynové lahve, které se zde nacházely, představovaly obrovské riziko nejen pro něj, ale i pro jeho okolí.

Po dalším zhoršení zdravotního stavu a pádu byl pan Barták hospitalizován v Masarykově nemocnici v Ústí nad Labem. Představa, že by se po propuštění měl vrátit zpět do vyhořelého domu, mě zneklidňovala.

Během jeho hospitalizace jsem se obrátila na ošetřujícího lékaře s prosbou o odborné vyšetření a posouzení možnosti umístění do zařízení, které by odpovídalo jeho zdravotnímu stavu. Bylo mi sděleno, že čekací doby jsou velmi dlouhé. Přesto jsem požádala o konzultaci s odborným lékařem, kterou se nakonec podařilo zajistit. Velmi důležitá byla také výborná spolupráce se sociální pracovnící.

V polovině února byl pan Barták převezen do specializovaného zařízení, kde se jeho zdravotní stav podařilo stabilizovat. Současně byla podána žádost o omezení jeho svéprávnosti a jako veřejný opatrovník bylo navrženo město Chabařovice.

Popisuji zde pouze nejdůležitější kroky. Dnes se pan Barták nachází v léčebně dlouhodobě nemocných v Roztokách u Prahy. Jeho zdravotní stav je stabilizovaný a čeká na umístění do zařízení sociálních služeb, které bude odpovídat jeho potřebám. Nyní budeme oslovovat zařízení specializovaná na péči o klienty s jeho diagnózou.

Proč vám tento příběh sděluji? Ne proto, abych chválila sama sebe. Chci připomenout, že nikdy nevíme, do jaké životní situace se můžeme dostat. Každý z nás může jednou potřebovat pomoc druhých.

V případě pana Bartáka mnoho lidí upozorňovalo především na nepořádek, ve kterém žil.

Skutečná pomoc ale dlouho nepřicházela. O to větší radost mám, že se díky spolupráci všech zúčastněných podařilo změnit jeho osud a umožnit mu prožít další část života v důstojných podmínkách.

Právě takové chvíle mi připomínají, že lidskost, vytrvalost a ochota pomoci mají skutečný smysl.

Alena Vaněčková

Moji milí gratulantí,

k Vašemu krásnému životnímu jubileu Vám přeji především pevné zdraví, mnoho spokojenosti a radosti z každého nového dne. Ať jste stále obklopeni lidmi, které máte rádi, a nechybí Vám důvody k úsměvu. Naše společná setkání jsou pro mě vždy milou příležitostí popovídat si, zavzpomínat a strávit společně příjemnou chvíli.

S úctou a přáním všeho dobrého

Alena Vaněčková

ZÁKLADNÍ ŠKOLA CHABAŘOVICE

Pozvánka na kávu do školy

ZŠ Chabařovice

Vážení rodiče, ale nejen Vy, rádi bychom Vás informovali o připravované aktivitě, kterou pro Vás chystáme v novém školním roce. Pro nás pedagogy je velmi důležité si s Vámi povídat a klidně o všem možném, nejen o vzdělávání a výchově dětí, ale o všem, co nás nebo Vás trápí. Proto jsme se rozhodli, že se pokusíme pro Vás pravidelně otevřít ve škole „ŠKOLNÍ KAVÁRNU“.

Nečekejte žádné vznešené dortíky ani luxusní kávu,

jenom kousek koláče, sušenku a kávu z našeho domácího kávovaru v prostorách školy. Co ale čekat můžete, bude skupinka pedagogů, kteří se budou ochotni bavit o všedních starostech a problémech. Potkat se budete moci i sami mezi sebou, abyste si řekli, co by u nás ve škole všechno mělo být jinak.

Můžeme najít „méně klikatou“ cestu, budeme si společně víc povídat a vymyslíme společně věci, které nás, Vás a Vaše děti budou bavit.

Chceme ukázat, že škola je aktivní součástí obce.

První setkání uskutečníme v polovině září a vyzkoušíme nejprve pozvat vybranou skupinu rodičů, abychom vyzkoušeli, zda o aktivitu z Vašich řad bude zájem (abychom nachystali potřebný počet míst k sezení a dostatek občerstvení). O dalších termínech budete informováni přes webové stránky školy.

Těšíme se na Vás!

Dagmar Brožová

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

Jednotka za poslední tři měsíce vyjízďela k 24 událostem

Za poslední tři měsíce vyjízďela naše jednotka celkem ke 24 událostem. Z toho se jednalo o 14 požárů, pátrání po pohřešované osobě, dopravní nehodu, 2 transporty pacienta, pátrání po osobách, únik nebezpečné chemické látky, likvidaci vosího hnízda, 2 spadlé stromy, únik oleje na vozovce a propadlý strop.

Pátrání po pohřešované osobě

Dne 31. května ve večerních hodinách jsme na žádost Policie ČR vyjízďeli společně s dalšími jednotkami k pátrání po osobě se sebevražednými úmysly. Pátrání bylo vzhledem k nepříznivému počasí a náročnému terénu velmi obtížné. Déšť, vysoká tráva, trní a větve ztěžovaly pohyb i samotné vyhledávání.

Všichni zúčastnění členové zásahu byli v pořádku a po ukončení pátrání se jednotka vrátila zpět po druhé hodině ranní. Mladý muž byl nakonec nalezen a byl zcela v pořádku.

Únik nebezpečné chemické látky

Dne 4. června jsme vyjízďeli k úniku nebezpečné chemické látky na vodní plochu. Na místě jsme provedli průzkum a následně pomáhali s odběrem vzorků.

Požár v Chabařovicích

Dne 23. června v ranních hodinách jsme vyjízďeli k požáru travního porostu, keřů a trámů v Chabařovicích. Naše jednotka dorazila na místo jako první a okamžitě zahájila prvotní hasební práce pomocí jednoduchých hasebních prostředků.

V době události nebyly obě naše cisternové automobilové stříkačky (CAS) výjezdoschopné, a proto bylo nutné zasahovat s dostupnou technikou.

Požár skládky v Čížkovicích

Dne 5. srpna jsme vyjízďeli k požáru skládky v Čížkovicích. K události vyjela jak malá CAS, tak i velkokapacitní CAS.

Dopravní nehoda během kondiční jízdy

Dne 8. srpna jsme při kondiční jízdě narazili na dopravní nehodu osobního automobilu. Ve vozidle se nacházeli muž a žena německé státní příslušnosti. Naštěstí se nehoda obešla bez zranění.

Požár louky na Severní Terasě

Dne 11. srpna jsme vyjízďeli k požáru louky na Severní Terasě. Jednotka se zapojila do likvidace požáru a následného dohašení zasaženého prostoru.

Propadlý strop v Předlicích

Dne 17. srpna jsme vyjízďeli k události spojené s propadlým stropem v Předlicích. Na místo jsme dorazili jako první, ještě před příjezdem profesionální jednotky.

Po provedení průzkumu jsme zajistili odpojení objektu od elektrické energie a provedli evakuaci osob z objektu.

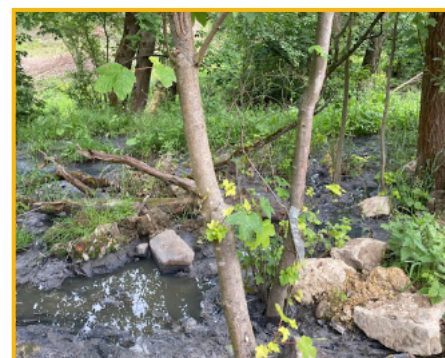
Pomoc během horkých dnů

Během několika horkých dnů jsme také pomáhali s péčí o nově vysazené stromy. Zajišťovali jsme jejich zalévání u Friedrichu a u dětského hřiště „U Křížku“. Pomocí kropicí lišty jsme zároveň prováděli ochlazování chabařovického náměstí.

Za uplynulých tři měsíce tak měla naše jednotka opět pestré období plné výjezdů. Kromě zásahů u požárů, dopravních nehod, pátrání či technických událostí jsme se podíleli také na pomoci obci a ochraně nově vysazené zeleně.

Jsmo tu pro vás 24 hodin denně, 7 dní v týdnu a 365 dní v roce. Kdykoliv je potřeba pomoci, jsme připraveni vyjet a pomoci tam, kde je nás potřeba.

Rudolf Beneda

Práce na výjezdové technice – hasiči si sami vyměnili motor

Nové srdce pro naši Tatra 148: hasiči zvládli výměnu motoru sami, obec ušetřila velké peníze

Naše spolehlivá Tatra 148, která léta tvoří páteř výjezdové techniky jednotky, chytla druhý dech. Její starý agregát definitivně dosloužil v ten nejméně vhodný moment – kolaboval přímo při ostrém výjezdu k požáru v Českém Švýcarsku směrem na Jetřichovice. Dnes však můžeme s úlevou i hrdostí oznámit, že „stočtyřicetosmička“ má pod kapotou nový motor a je opět - v plné síle - připravena pomáhat.

Dramatická situace: dvě auta mimo provoz a zamítnutí v zastupitelstvu

Výpadek motoru při zásahu v Národním parku České Švýcarsko spustil pro naši jednotku těžkou zkoušku. Krátce nato byla navíc naše druhá tatra poškozena při dopravní nehodě, kterou zavinilo jiné vozidlo, a musela odjet na opravu do odborného servisu THT Polička. Škodu zaplatila pojišťovna viníka.

Jednotka tak ze dne na den zůstala zcela bez akceschopné techniky. Krizovou situaci vyostřil fakt, že se město nachází v rozpočtovém provizoriu a zastupitelstvo nákup nového motoru po GO nepodpořilo.

Odvaha paní starostky a zásadní úspora díky práci hasičů

V této patové situaci převzala zodpovědnost paní starostka. Byla si plně vědoma, že město nemůže zůstat bez požární ochrany. Po konzultaci s odborníky využila své pravomoci v rámci rozpočtového provizoria a objednávku na nový motor v hodnotě 175 000 Kč s DPH podepsala. Bez jejího rozhodnutí a rychlého jednání by obec zůstala nechráněná.

Zbytek práce už ležel na ramenou samotných hasičů. Kluci z jednotky se rozhodli ulehčit městskému rozpočtu a celou náročnou operaci provedli úplně sami:

- **kompletní demontáž** – svépomocně odpojení kabeláže, hydrauliky, palivové i výfukové soustavy a vytažení starého zničeného agregátu,

- **čištění a příprava** – důkladná údržba motorového prostoru a kontrola všech navazujících dílů před montáží,
- **zpětná montáž a oživení** – precizní usazení nového motoru, zapojení systémů, doplnění kapalin a vyladění chodu.

Díky tomu, že kluci od hasičů obětovali desítky hodin svého volného času o víkendu, se ušetřilo obrovské množství peněz za drahé hodinové sazby externího servisu. Odměnou všem byl první start, při kterém se garáží roznese charakteristický zvuk nově šlapajícího motoru Tatra.

Tatra 148 je po úspěšných zkouškách opět v ostrém provozu. Obrovské poděkování patří paní starostce za její podporu a našim klukům za obětavou a odbornou práci!

Rudolf Beneda

Naše nová Tatra 815 bude opravena v rámci záruky a ušetří městu 100 tisíc

Příběh naší nové zásahové Tatry 815, která slouží chabařovickým dobrovolným hasičům dva a půl roku, měl v minulých týdnech poměrně dramatický průběh. Vozidlo muselo odjet do autorizovaného servisu Tatra Špindler kvůli poruše na řazení, kde technici stanovili jasnou diagnózu – porucha vzduchového posilovače řazení.

Následovala však studená sprcha. Ze servisu dorazila zpráva, že vozidlo je čtyři měsíce po záruční lhůtě a oprava vyjde na přibližně 100 000 Kč včetně DPH. Pro náš městský rozpočet by takový neplánovaný výdaj znamenal citelnou zátěž.

Důležitý argument velitele jednotky.

Při řešení celé situace se jako klíčový ukázal fakt, na který náš velitel zásahové jednotky upozorňoval už od samého počátku – tedy hned od chvíle, kdy nové vozidlo před dvěma a půl lety do Chabařovic dorazilo. Velitel opakovaně hlásil technikům v Tatře, že řazení jde neobvykle těžce. Závada tedy nevznikla až po záruce běžným opotřebením, ale provázela auto od samého začátku. Vozidlo má najeto 7750 km.

Společný postup vedení města přinesl ovoce. S tímto jasným argumentem se po konzultaci s velitelem jednotky rozhodla jednat paní starostka, společně s úřednicí, která má na starost správu majetku města. Napsaly oficiální dopis adresovaný přímo vedení automobilky TATRA TRUCKS v Kopřivnici, ve kterém podrobně popsaly historii problému i dlouhodobé upozorňování ze strany velitele.

Snaha se vyplatila! Během pouhých dvanácti dnů zazvonil telefon přímo z vedení Kopřivnice s vynikající zprávou: vedení Tatry uznává argumenty města a oprava bude provedena plně v rámci záruky. Dané vozidlo bylo již odvezeno do autorizovaného servisu Tatra.

Velké poděkování patří řidičům za jejich všímavost a důslednost, stejně jako paní starostce a jejímu týmu za rychlé jednání. Díky této týmové práci zůstane ušetřených 100 tisíc korun v rozpočtu Chabařovic pro další potřebné projekty.

Rudolf Beneda

Výměna alternátoru na vozidle Volkswagen T5

Cesta do Olomouce, kam jsme jeli pro motor po garanční opravě do naší Tatry 148, měla být pohodovou záležitostí. Technika si pro nás ale připravila pořádnou zkoušku. Těsně před Olomoucí nám na našem Volkswagenu T5 vypovědělo službu dobíjení – alternátor zkrátka odešel do „věčných lovišť“.

Naštěstí jsme do Olomouce ještě dojeli, naložili motor a čekala nás výzva: cesta zpátky jen na to, co zbývalo v baterce. Zpáteční jízda byla sice dost dramatická, šetřili jsme každý watt energie a počítali

každý kilometr, ale naše T5 je „držák“ a dovezla nás i s nákladem bezpečně až domů.

Jakmile jsme dorazili na naši „hasičárnu“, bylo potřeba dát auto hned do pořádku. Naštěstí máme v týmu šikovného kluka, takže jsme servis řešit nemuseli. Demontáž vadného alternátoru i montáž nového kusu jsme zvládli kompletně sami.

Motor pro Tatra 148 je úspěšně doma, Volkswagen zase dobíjí a my jsme si ověřili, že náš tým si poradí s každou komplikací!

Rudolf Beneda

MATEŘSKÁ ŠKOLA CHABAŘOVICE

„Čivaví parta“ v MŠ

V květnu jsme v naší mateřské škole přivítali velmi milou návštěvu – „Čivaví partu“, kterou tvořily tři roztomilé čivavy se svým majitelem. Pro děti byl připravený zajímavý a poučný program, během kterého se dozvěděly mnoho zajímavých informací.

Na začátku pan chovatel dětem poutavým způsobem představil vše, co pejsci ke spokojenému životu potřebují. Ukázal nám různé druhy vodítek, misky na vodu a krmení, cestovní láhve na pití, náhubky, pamlsky i různé druhy hraček. Děti se dozvěděly, k čemu jednotlivé pomůcky slouží a proč jsou pro pejsky důležité. Zjistily, jak správně pečovat o domácí mazlíčky a jak se k nim chovat s respektem a ohleduplností.

Největší pozornost však patřila samotným čivavám. Ty dětem předvedly, jak jsou šikovné a poslušné. Všichni jsme s nadšením sledovali jejich překonávání překážek, slalom

mezi kužely, skoky přes překážku i prolézání tunelem. Pejsci ukázali, že i přes svůj drobný vzrůst dokážou být velmi obratní, učenliví a rádi spolupracují se svým pánem.

Po ukázce si děti mohly pejsky zblízka prohlédnout, pohladit je a za odměnu jim nabídnout pamlsky. Mnohé z nich překvapilo, jak jsou čivavy přátelské a kontaktní. Na závěr programu čekala zábava také děti. Mohly si totiž samy vyzkoušet připravenou překážkovou dráhu a na chvíli se vžít do role pejšků. S chutí prolézaly tunelem, přeskakovaly překážky a užívaly si pohybové aktivity, které jim vykouzlily úsměvy na tváři.

Celé setkání proběhlo ve velmi příjemné atmosféře a dětem přineslo nejen spoustu radosti, ale také nové poznatky o životě psů a zodpovědné péči o ně. Děkujeme panu chovateli i jeho čtyřnohým pomocníkům za krásně připravený program a těšíme se na další podobná setkání.

kolektiv MŠ Chabařovice

Na jeden den včelaři

Ve středu 20. května na „Světový den včel“ jsme si s dětmi z naší MŠ užili krásný den. Celý den jsme poznávali život včelíček a proč jsou pro naši přírodu tak důležité.

Hned od rána na děti čekaly tematické aktivity. Velký úspěch mělo smyslohraní s obarvenými těstovinami, kde si děti mohly vše osahat, přesýpat, zkoumat a zapojit svou fantazii. Také si vyzkoušely, jaké to je být na chvíli včelařem. S nadšením si nasazovaly včelařský klobouk se sítkou přes obličej, který jsme vytvořili z obyčejného klobouku a záclony. Největší zájem u dětí vzbudila aktivita, při níž si mohly vyzkoušet, jak včelka sbírá pyl z květů.

Během dne jsme si společně povídali o životě včel. Děti se dozvěděly, jak vypadá úl, co všechno musí včelky během svého života zvládnout, odkud se bere med a proč bychom si včel měli vážit. Přečetli jsme si také povídky o včelkách a společně hledali odpovědi na otázky, které děti k tématu napadaly. Bylo hezké sledovat, s jakým zájmem naslouchaly.

Včelí den pokračoval i během vycházky. Na všechny děti ze školky čekala naučná stezka, která vedla po naší oblíbené cestě. Na jednotlivých stanovištích plnily děti různé úkoly zaměřené na život včel, poznávání přírody i pohybové dovednosti. Děti například napodobovaly let včelky, hledaly správné odpovědi na otázky

nebo plnily drobné úkoly spojené s tím, co se během dne dozvěděly. Stezka byla nejen poučná, ale také plná zábavy a radosti z pohybu.

Na konci stezky čekala na děti krátká básnička o včeličce a malá odměna za jejich snahu, šikovnost a aktivní zapojení.

Celý den se nesl v příjemné atmosféře plné objevování, her a nových poznatků. Děti si hravou formou rozšířily své znalosti o přírodě a připomněly si, že i tak malý tvor, jako je včela, má v našem světě velmi důležitou roli.

kolektiv MŠ Chabařovice

Na zámek za princeznou

„Za lesem je zámek, na něm zlatá báh a v ní Zlatovláska, hlídá ji zlá saň ...“, zpívaly děti ve školce a těšily se na výlet na zámek ve Velkém Březně. Vždyť skoro každá holčička toužila stát se na chvíli princeznou a kluk zase rytířem se zbraní v ruce, který ji ochrání. Řidiči a cestující „zelených“ autobusů si tedy užili naši školky hned tři dny za sebou, protože předposlední týden v červnu vyjela každý den po sobě jedna třída, a to od těch nejstarších předškoláků až po ty nejmenší. Děti se tak mohly pohodlně usadit a nezpůsobili jsme kolaps v dopravě. Pro některé malé děti, které zatím jezdily pouze autem, to byla vůbec první cesta autobusem, a tak si to náležitě užívaly. Zajásaly, když viděly na Mírovém náměstí v Ústí nad Labem oblíbený „mekáč“, obdivovaly „veliké hory“, čímž myslely Mariánskou skálu a přilehlé kopce, a zatrnulo jim při jízdě po mostě přes řeku Labe. Kluci sledovali provoz na trati a mávali na lanovku, která zrovna jela na Větruši. A pak už děti pochodovaly podél potoka, který zkontrolovaly, jestli teče správným směrem, a vyhlížely nedočkavě věžičku zámku. Tam už děti přivítala milá mladá princezna, která je uchvátila krásnou róbou, a děti měly za úkol ji pěkně s úklonou pozdravit. A tak se zámek rozléhalo: „Dobrý den, Vaše Jasnosti!“ Provedla je prvním patrem zámku a na velkém obraze jim ukázala původního majitele – hraběte Karla Chotka. Hned si také získala děti tím, že je nechala otevřít pro ně obrovské dveře do zámeckých komnat a hádat podle vybavení, k čemu jednotlivé pokoje sloužily. Děti se tak hravou formou seznámily se životem šlechty. V tanečním sále si s princeznou zatančily „Kolo, kolo, mlýnský“, v hudebním salóncu zazpívaly „Skákal pes“ a zahrály na netradiční hudební nástroje. Divily se, jaké zvláštní předměty se na zámku dříve používaly, k čemu sloužily, a trochu se i obávaly vystavených trofejí ulovené zvěře. Při poutavém vyprávění děti ani nedutaly a jediné, co jim dělalo trochu problém, bylo nesahat a nevyzkoušet vše, co do té doby ještě neviděly. Když se rozloučily s princeznou,

opatrně sešly po schodech na nádvoří, kde už na ně čekala pravá zámecká hostina, a to bábovka a kakao. A kupodivu nikdo nic neshodil, nerozbil ani nerozlil a myslíte, že něco zbylo? Ani drobeček! Zkrátka jinde chutná všechno vždycky lépe než doma. A světe div se, nikdo po cestě nazpátek neusnul, i když byla plná semaforů a objížděk, jenom toho nejmenšího už zmohla únava, a tak ho paní asistentka pedagoga musela do školky odnést. I když bylo v prostorách zámku zakázáno fotografovat, přeci jen jsme si v rozkvetlé zahradě udělali foto na památku. Děkuje personálu zámku za to, že i při tak velké návštěvnosti, kterou tam v letních měsících mají, si na nás udělali čas a přizpůsobili prohlídku takhle malým dětem. A dík patří i všem zaměstnancům MŠ, kteří se na organizaci výletů podíleli.

kolektiv MŠ Chabařovice

CHABAŘOVICKÁ VLASTIVĚDA

Hermann Paul – německý komunistický novinář z Chabařovic (★ 21. 7. 1889 – † 7. 4. 1938)

V dnešním díle Chabařovické vlastivědy si připomeneme zapomenutého rodáka – německého novináře a spisovatele Hermanna Paula, který je evidován Ústavem pro studium totalitních režimů jako československá oběť stalinistických represí v Sovětském svazu. Jeho autobiografie „Der Leidensweg eines Proletariers“ (Strastiplná cesta jednoho proletáře) vyšla německy roku 1930 v Pokrovsku na Volze (od roku 1931 se město jmenuje Engels podle Friedricha Engelse), hlavním městě Autonomní republiky povolžských Němců (Wolgadeutsche). Česky byla vydána v Praze roku 1931 jako „Vandrák – ze života potulného tovaryše“. Knihu pro nakladatelství Karla Boreckého redigoval všem známý Julius Fučík. O české vydání se zasloužil také spoluzakladatel německé sekce KSČ Otto Heller, který se později přidal k protinacistickému odboji, byl zatčen gestapem a zemřel roku 1945 v koncentračním táboře Ebensee. A nyní již dávám prostor Hermannu Paulovi a výběru z jeho vzpomínání na chabařovické dětství, jemuž jinak ve své knize věnuje asi třicet prvních stran.

„Uprostřed této krajiny leží veliká vesnice, která se stala nedopatřením nebo náhodou městem. Jsou zde dva kostely, ještě jednou tolik malých továren, radnice a několik set neslohových domů, jichž štítý zívají znuděné na pustém náměstí. V třiceti z nich jsou hostince. Tak vyhlíželo město téměř před čtyřiceti léty, když jsem se narodil. Domy mého rodného města stojí na potměšilé půdě. Když mi bylo dvanáct let, propadl se na polní cestě, sotva dvacet minut od města, do země hoch, kterého rodiče poslali do nejbližší vesnice pro mléko. Teprve po čtrnácti dnech našli jej černého a sobě nepodobného. Toto podzemní nebezpečí plíží se až k městu. Kolem dokola je země podryta a vybrakována. Když byla zřízena měšťanská škola, ukázaly se po skončení stavby na budově hluboké trhliny. Tam se nestaví na skalách a víra v boha neuchrání žádný dům

před zhroucením, propadají-li se pod ním štoly. Horníci často vypravují, že slyší po dobu ranní mše hru kostelních varhan.

Bližší podrobnosti, za kterých jsem vstoupil do společnosti tehdy téměř pěti tisíc chabařovických obyvatel, seznal jsem teprve potom, když jsem chodil již do školy. O mém otci vypravovali sousedé, že dlouho před mým narozením přišel na šachtě, kde pracoval jako důlní zedník, k úrazu. Tehdy mu padl velký kus uhlí ze značné výšky na hlavu, což mělo za následek, že trpěl od té doby zuřivostí, a v těchto okamžicích bil matku a moje starší dva sourozence. Moje matka zemřela tři měsíce po mém narození v říjnu 1889 (ve skutečnosti až 5.6.1890). Po její smrti zůstali tu na mláčení pouze můj bratr, nejstarší ze tří sourozenců, a moje sestra. Když jsem chodil třetí nebo čtvrtý rok do školy, vyhnal otec z domova nejprve sestru a potom bratra za lehkomyšlnost a mrhání penězi a nyní bil pouze mě samotného. S otcem jsem zůstal do konce své školní docházky. Moje mládí bylo celkem bezútěšné a smutné. Nemusel jsem sice hladovět, ale jinak vedlo se mi dosti špatně. Většinou jsem se proháněl po ulici, než se večer vrátil otec z práce. Za špatného počasí a v zimním období vzali mě někdy soucitní lidé do světnice. Byli to horníci s mnoha dětmi, se kterými jsem si přes den hrál.

Otec byl vždy skoupý na slovo a zřídka odpovídal na mé otázky. Zato jsem musil při každé příležitosti vyslechnouti, že jsem neužitečnou přítěží. Provedl-li jsem sebe nepatrnější věc, byl jsem hrozně bit. Často jsem dostal bití již ráno, sotva jsem vstal, a když jsem již nemohl ani křičet, zasáhla žena horníka, bydlícího v protějším domě. Vyrůstal jsem zanedbáván (V Aleji 346), ve špíně ulice, ve stálém strachu před výpraskem, v posměchu svých spolužáků, když jsem přicházel nemyt a roztrhaný do školy. Od svého desátého roku jsem si na stravu vydělával v hostinci, který se nalézal v protějším domě (V Aleji 345).

Bezdětní manželé z hostince („Zum Ullanen“, tj. U Hulána, V Aleji 345) se mě ujali, protože jsem jim byl mnohým užitečný. Nosil jsem uhlí do kuchyně, štípal dříví, chodil pro led, obstarával pro ně menší nákupy. Za to mně dávali jídlo. Večer, když se otec vrátil z práce, musil jsem domů, abych napsal své školní úkoly, vyčistil otcovy těžké špinavé boty, pak svoje a postavil je na konec všechny ve vojenském pořádku k posteli.

Jednotvárný tento život byl přerušen v roce 1900 velkou událostí. Vypukla hornická stávk a jednoho jasného mrazivého zimního dne vtáhla do města setnina vojska. Na náměstí postavili vojáci pušky do pyramid. Neměli jsme několik dní školu, poněvadž tam byli ubytováni vojáci. Jednoho dne jsem běžel ještě s několika jinými hochy za rojnicí, kterou vojáci utvořili napříč náměstím, načež postupovali s napřaženými bodáky proti horníkům, kteří se na hořejší části náměstí shlukli v zástup. Divil jsem se tomu, že důstojníci, kteří se stále oháněli šavlemi, nepochodovali v čele, nýbrž poháněli mužstvo zezadu. Na válečných obrázcích v našich učebnicích vídali jsme je přece vždy hrdinně v čele. To mě zarazilo. Horníci ale neměli ani pušek, ani kanónů. Ovšem, byli prý mezi nimi velmi nebezpeční štváči, kteří nechtěli pracovat a v noci i přepadali pokojné občany. Tak to alespoň vypravovaly zelinářky a jiné staré ženy, které nepromeškaly ani jedinou mši. Po stávce vlek se opět život líně a jednotvárně dál. Každého rána, ještě za svítání, táhli horníci ve skupinách ven k šachtám, které je na deset nebo dvanáct hodin pohltily. Často přinášeli některého z nich ještě téhož dne na nosítkách volným krokem zpět. My, děti, jsme pak zvědavě přihlíželi, když nešťastníka nesli do světnice a volali lékaře. Nechápal jsem tehdy ještě ničem z hornického života, který je hluboko pod zemí vystavován tisícovým nebezpečím.

Kromě výprasku, který jsem doma dostával celkem pravidelně, se mi v mém dětství

vryly do paměti dojmy z pohřbů, církevních slavností a školních prázdnin, o kterých jsme se s ostatními kluky prali. Pamatuji si také několik svých pokusů o útěk, které jsem podnikl ze strachu před svým otcem. Poprvé jsem strávil noc nedaleko mého rodného domu u zdi hřbitova, kde jsem se schoval ze strachu před očekávaným výpraskem, protože jsem rozbil sousedovi dvě skleněné okenní tabule. Podruhé jsem utekl v jednu chladnou a mokrou únorovou noc, protože jsem ztratil dva krejčary (dnes by to bylo asi 40 haléřů!), za které jsem měl v blízkém obchodě koupit dvě brka na psaní. Na nohou pár spravovaných plstěných bačkor, utíkal jsem v roztrhaných tenkých šatech do hodinu vzdáleného poutního místa Bohosudova. Tam jsem již netrefil a začal jsem brečeti. Nakonec mě sebrala nějaká stará žena. Dovedla mne na nádraží, koupila lístek a strčila mě do vlaku. K tomu ještě darovala mi celý šesták. To byla moje první cesta po železnici. Hostinští, u kterých jsem dělal domovnícké služby, si později pronajali větší hostinec, ke kterému patřila také zahrada s kuželkovou dráhou. Tam jsem si vydělával peníze stavěním kuželek. To jsem musel samozřejmě do halíře a feniku odevzdávat otci, který to společně se svými úsporami pro mě odnášel do chabařovické spořitelny (Karbitzer Sparkasse). Můj otec byl přesprilíš spořivý, téměř skoupý. K obědu si dopřával vždy pouze polévky a chleba s máslem. Já dostával totéž v zimě i v létě.

Spolkářství, které bylo ve starém Rakousku v plném rozkvětu, rozmohlo se i v našem městě. Bylo zde nejméně půl tuctu větších spolků, které měly působiti vlastenecké smýšlení. Byl zde také tak zvaný Dělnický vzdělávací a podpůrný spolek pro nemocné, který měl dokonce svůj prapor a jehož členové výboru vyrukovali vždy ozdobeni širokou černo-žlutou šerpou. Uniformovaní, privilegovaní ostrostřelci, z nichž jen menšina byla kdy u vojska, našli při každém procesi nebo pohřbu své potěšení ve vystřelování salv u „polního oltáře“ nebo u „otevřeného hrobu“. Veteránský spolek (Veteranenverein), tedy spolek válečníků (ti alespoň opravdu byli ve válce), a hasiči byli také u všech církevních a ostatních průvodů nepostradatelní. Nad námi bydlel jeden starý horník, který byl horlivým

návštěvníkem kostela a vlastencem, přirozeně také členem střeleckého spolku. Ten vycházel před každým vyrukováním dříve na dvůr, kde vypálil u hnojště jednu pokusnou ránu, aby se přesvědčil, zda jeho flinta ještě funguje. Často se totiž stávalo, že taková bouchačka v nejslavnostnějším okamžiku, kdy zatajili i koně a družičky dech, selhala a vystřelila teprve později. Při tom vykulil hejtman střeleckého spolku, bez ohledu na posvátné okolí, své oči tak, že by mu je mohl vrbovým proutkem odseknouti. Tyto patriotické spolky byly na život a na smrt oddané nejvyššímu vládnoucímu panovnickému rodu. Tak hodně, že jednou dokonce u příležitosti inspekční cesty, kterou vykonal tehdejší rakouský generální štáb na bojiště u Chlumce (1813), vyrukovali s vlajkami a hudbou a pochodovali do Chlumce, kde se na ně tehdejší šéf generálního štábu svobodný pán von Beck mohl mezi snídani a obědem smát.

Škola byla ještě více hotovou líhň pro vlastenectví. O husitech, kteří nedaleko města svedli bitvu, nám vyprávěli nejstrašlivější věci. Proti nim byli Hunové nejčistší beránci. Samozřejmě byl také v bitvě u Chlumce proti Francouzům milý Bůh viditelně na naší straně, proto byla také bitva vyhraná.

K padesátiletému panovnickému jubileu císaře Františka Josefa, který byl, jak známo, dobrým pánem a namáhavě přemýšlel ve Vídni o tom, jak by obšťastnil své četné národy, byly rozdávány ve všech školách jeho obrázky. Vypadal velice zdravě, měl krásné červené tváře a byl obklopen znaky své vladařské hodnosti. Když jsem si já přinesl domů takový obrázek, hodil ho otec do plotny se slovy: „Takové svinstvo nepotřebujeme.“ Právě tak velezrádně se vyjádřil, když byla sloužena po zavraždění císařovny Alžběty (10. září 1898 zavražděna v Ženevě italským anarchistou) smuteční mše. Výslovně mi zakázal jít do kostela: „Do císařovny Alžběty nám nic není. Všem hlavounům by se mělo stát to, co jí.“ To bylo jeho mínění. Nenáležel však k žádnému spolku. Byl proto považován za podivína. Nebyl organizován, nebyl rudým, a ačkoliv se na flandáka nemohl podívat, zdráhal se vystoupit z církve. Jeho anarchistické výroky byly v nejpodivuhodnějším rozporu s jeho konzervativním výrokem: „Ale co,

zůstanu již ve víře, ve které jsem se narodil a ve které byli i moji rodiče!“ Kdyby se ho byl ale někdo ptal, v co věří, byl by mu zůstal odpověď dlužen. Byl tehdy jakýsi druh církevní války. Byly pořádány schůze pod heslem: „Pryč od Říma!“, stavěl se evangelický kostel a příležitostně došlo i ke rvačkám. Můj otec vzal mě jednou do schůze. Obdivoval jsem muže, který mluvil tak přesvědčivě o boji proti „římskému pavouku-křížáku“ tak vášnivě, a přece tak jistě slovo ke slovu. Řečník byl advokátem (Dr. Eisenkolb, poslanec, zajistil finance na stavbu evangelického kostela, hrob má na chabařovickém hřbitově), který později zaměstnal mého bratra jako písaře. Když se můj bratr oženil se sestrou onoho advokáta a stal se protestantem, rozešel se s ním otec navždy. Proto, že opustil církev! O vojně mluvil otec, který byl šest či sedm let vojákem a prožil válku v roce 1866, velice nerad. O smutných časech nechtěl již nic slyšet a vychloubání nenáviděl. Jako mnozí proletáři i on toužil, aby jeho děti byly něčím lepším a snadněji si vydělávaly svůj chléb než on. Za ně snil o vzestupu, o vyšších sférách a pohodlném životě. Pro mého bratra učinil mnoho. Umožnil mu návštěvu čtyřtřídní obchodní školy (v Chabařovicích). To bylo možné jedině za nejtěžších obětí. Pokud se jednalo o mne, nechtěl již přinášeti znovu tuto oběť. Měl jsem se sám propracovati usilovným učením kupředu. Otec cítil pokoření, že je „pouze“ dělníkem. Předčasně u mne procitla nenávist k lidem, kteří byli bohatí a nepracovali. Cítil jsem ji již ke spolužákům, kteří se měli lépe než já. Ani pocitu závislosti nezůstal jsem ušetřen, když jsem viděl, jakého laskání dostávalo se tomu neb onomu spolužáku od jeho matky. Často jsem býval při rvačkách bit. Jiný mohl se utéci matce. Já neměl nikoho. K otci jsem nesměl přijíti se žalobami. Byl bych dostal nový výprask.“

Tolik citace. Autor by si určitě zasloužil, aby si jej rodné město připomnělo alespoň pamětní cedulkou na rodném domě.

Karel Prošek

Zdroj: „Vandrák – ze života potulného tovaryše“ (1931) a – vzhledem k odlišnostem českého vydání – doplněno informacemi z košatějšího „Der Leidensweg eines Proletariers“ (1930)

HERMANN PAUL,

(ne)obyčejný vagabund

Protagonista tohoto článku zcela jistě nepatří mezi velké kulturní zjevy ani titány točící koleisy dějin. A přesto si nezaslouží být zapomenut. Ne snad pro svoji politickou a novinářskou činnost, ale pro svůj literární odkaz. Pro vyprávění mnoha lidských příběhů vyprávěním jednoho, pro vylíčení poměrů na periferii geografické i společenské, pro uchování svědectví o obyčejném životě ve stínu velkých historických událostí, jichž se nakonec stal sám obětí. V neposlední řadě si naši pozornost zaslouží i tím, že na několika stranách svých pamětí postavil skrovný, leč nezničitelný pomníček svému rodnému městu.

Zatímco Paříž vítala návštěvníky Světové výstavy, kteří se mezi prvními mohli potěšit pohledem z nové dominanty francouzské metropole, uprostřed průmyslového srdce Rakouska se v hornickém městečku Chabařovicích, Alejní ulici č. p. 346 dne 21.7.1889 narodil Karlu Paulovi a jeho ženě Antonii roz. Klamt třetí potomek – syn Hermann Josef.

Otec pocházel z Nakléřova, v mládí prošel armádou, kde to dotáhl na svobodníka, a později byl veden jako rezervista 42. pěšího pluku v Terezíně. V občanském životě si vydělával jako důlní zedník. Pracovní nehoda byla prý příčinou jeho výbuchů zuřivosti, za nichž se žádný člen rodiny neuchránil bití. Vedle otcova podivínství se zmiňují i možné psychické potíže, které – alespoň podle matriky zemřelých – vedly i k jeho smrti (sebevražda v důsledku „záchvatu melancholie“).

O obtížný start se Hermannovi postarala také matka, či přesněji její nepřítomnost, neboť tato umírá ve svých 38 letech krátce po synově narození na zánět pobřišnice. Chabařovice v ní přišli o porodní bábu a Hermann o naději na alespoň trochu rodinného tepla.

Oba sourozence hrubý otec v podstatě z domova vyšťval ještě za Hermannova dětství. Ba staršího bratra Karla později doslova zapudil, když se oženil s Elisabeth Eisenkolb – sestrou advokáta Antona Eisenkolba – a u příležitosti svatby konvertoval

k protestantismu. Věkem prostřední sestra Emma se ve zralém věku provdala v Ústí nad Labem za mašínistu-pomocníka Gustava Schaffera z Dülců.

Dětství (1889-1906)

Od svých deseti let žil Hermann životem dělnického polosirotky vychovávaného výhradně despotickým otcem, který se mu o traumatické dětství staral zřejmě jedinou jemu známou výchovnou metodou – bitím, o jejíž užiti si však kolikrát svým počínáním vyloženě řekl i sám, venku bezprizorně vyrůstající, malý uličník.

Úspěšně absolvoval obecnou školu, ale nebyl právě vzorným žákem, neboť hned v prvním ročníku měšťanky propadl, což otce přimělo k přehodnocení plánů stran jeho dalšího vzdělávání. Protože po otcově zednické lžici netoužil a stát se zahradníkem, jímž by byl nejraději, by mu otec nepovolil, přemluvil jej po opuštění měšťanky ke kompromisu v podobě odborné školy keramické v Teplicích. Zde mu však brzy byla za klukovinu udělena ředitelská důtka, a protože ani otec neměl vůli mu vzdělání hradit, byl zanedlouho vyloučen.

Následně byl vyslán do stavební kanceláře, kde se měl učit na stavebního kreslíče. Uplynulo ale jen několik měsíců a již jej otec hnál z kanceláře do „praxe“. Koncem dubna 1905 tak Hermann začíná pracovat jako zednický pomocník.

Po dalším rodinném střetu prchne pěšmo do Drážďan a odtud do Coswigu, kde je přijat za zahradníka. Protože ale není plnoletý a otec zůstává zatvrzelý, musí se po čase vrátit. Hned je poslán k advokátovi a písaři, kde ztropí další darebáctví a zнова se pokusí o útěk. Pocit bezvýchodnosti jej nyní dovede až k pokusu o sebevraždu, jehož důsledkem se roznemůže. Po zotavení jej ženou do Ústí, aby se zde učil kupcem, ale i tento plán brzy zkrachuje. Otec rychle ztrácí trpělivost a docela přesně si zaprorokuje, když syna označí za „nepolepšitelného ničemu, který jednou skončí na šibenici“.

Pak Hermann opět zamíří ústeckému advokátovi, aby tu vykonával písařské práce. V Ústí se spřáhne s podobně starými výrostky, pod jejichž vedením se po práci učí také flámovat a navštěvovat bordely. Zvolna v něm uzrává úmysl znova pláchnout a proměnit sny o americkém dobrodružství ve skutečnost. Koncem března 1906 proto shrábne výplatu a nastoupí do vlaku jedoucího do Drážďan.

Na cestě (1906-1910)

Ze saské metropole pokračuje dále do Hamburku, kde se marně pokouší nalodit na zaoceánský parník. Záměr opět ztroskotá na absenci otcovského svolení a musí jej proto dočasně odložit. Začne tedy s hledáním zaměstnání, které nakonec skutečně získá v jakési cihelně na Hannoversku.

Cihlářem je do konce léta, načež se opět uchyluje do Hamburku, kde na něj čeká práce umývače sklenic v radničním vinném sklepě. Když je v lednu propuštěn, nastupuje na místo poslíčka v obchodě bižuterií a poté krátce pracuje jako poslíček obchodu se záclonami. Bydlí v Barmbeku u malíře pokojů, který mu zajistí práci pomocného dělníka-natěrače. Na jaře se nakonec Hermann sbalí a vyrazí do Berlína.

Hlavní město jej uvítá s prázdnou kapsou i břichem. Šťastnou náhodou ale brzy získá práci podomka a číšníka v hostinci u lehrteského nádraží. Poté je zaměstnán v nedaleké zahradní restauraci Velké umělecké výstavy jako jídlonoš. Protože se ale tato na zimu zavírá, vydá se opět na cesty.

Ale nejprve se spojí s mladým vídeňským vandrákem, s kterým pak společně táhne do Meklenburska. Dostanou se až do Ludwigslustu, kde se Hermann nechá krátce najmout dvorským cukrářem velkovévody meklenbuského, ale již po měsíci si to se svým společníkem štráduje znovu do Hamburku. Tam se do jara (1908) protlouká vykonáváním různých příležitostných prací. Pak si krátce vydělává zahradničením v Ohlsdorfu, načež kývne na

nabídku stát se hotelovým cídicem stříbra v Klein-Flottbeku.

O tom, že Park-Hotel u Teufelsbrücku nebyl podnikem ledajakým, nejlépe vypovídá, že si jej během Hermannova pobytu vybral i zdejší rodák, říšský kancléř Bernhard von Bülow. O něco méně významným, třebaže nikoli bezvýznamným návštěvníkem zde byl také Hermannův švagr a ještě nedávno rakouský poslanec Anton Eisenkolb, který se tu s našim umývačem nádobí sešel.

S koncem sezóny se Hermann rozloučil s Hamburkem a odjel do Chabařovic, kde chtěl přemluvit otce k souhlasu s plavbou do Nového světa. Ten ale nejenže nepřivoli, ale dočista se svého mladšího syna zřekl.

Jelikož měl našetřeno, vydal se poznat Německo. Z Ústí odjel do Drážďan, odsud do Bavorska a poté dále do Porýní. A v Osnabrücku byl opět švorc a odkázaný na žebrotu a příležitostné práce. Pokračoval takto do Brém, zpět do Osnabrücku a odtud do Paderbornu, Eisenachu, Frankfurtu n. M., dokud nedošel do Hermeskeilu, kde se nechal zaměstnat italským výrobcem umělého kamene jako leštič a později také jako přidavač na stavbě. Monotónní práce mu přinášela málo potěšení, a tak se po několika měsících vrátil na silnici. Znovu v něm ožila touha po Americe a usmyslel si kvůli tomu dojít do přístavních Antverp.

V Trevíru se spřáhl s vandrákem mířícím týž směrem a v Cáchách pak se třemi dalšími poutníky. Tato pětice pak přešla belgickou hranici. Ovšem nedostali se daleko, neboť byli zatčeni, krátce vězněni a následně deportováni zpět do Pruska. Na vině bylo přepadení pekařského učně, jehož se dopustil jejich průvodce, ze kterého se vyklubal uprchlý chovanec ústavu pro choromyslné.

Opět se tedy ocitá v Cáchách, odkud již jde na jistotu za výrobcem umělého kamene v Hermeskeilu. Po nějaké době si Hermann umiňuje, že se ještě jednou pokusí dostat přes Atlantik, a odchází do Trevíru.

Tam se seznámí s vídeňským cukrářem. Odjedou spolu do Antverp, v nichž si obstojně vydělávají domácí výrobou vídeňských kobližek, jež prodávají v přístavních

putykách. Společník je však přijat do personálu zaoceánského parníku a Hermann je tak zas odkázán jen sám na sebe. Odebere se do Bruselu, kde své dvacáté narozeniny může oslavit leda vodou, jíž mu výsměšně načurá Manneken Pis.

Znovu zklamaný ve svých nadějích vydal se zpět do Německa. Vandroval křížem krážem Porýním, až nakonec skončil v bavorském Stadtprozelten. V usedlosti Hofthiergarten nad městem jej najali na česání hrušek a jiné zemědělské práce. Když ale sezóna skončila, musel se balit.

Začátkem zimy 1909 byl přijat jako dočasná náhrada za hostinského podomka v Stadtprozelten, ale po několika týdnech už zas šlapal dál. Přes Bavorsko, Sasko, Durynsko a Frankfurt nad Odrou do Berlína. Zima to byla asi skutečně náročná i pro tak zkušeného tuláka, neboť na ni později vzpomínal slovy: „Nocoval jsem v stájích, stokách, noclehárnách a obecních šatlavách, užil jsem dosti hladu a zimy.“ Teprve koncem března se v Drážďanech uchytil jako poslíček hotelu u hlavního nádraží.

Vojna (1910-1914)

V říjnu 1910 je nucen v Terezíně nastoupit na onehdá tříletou vojnu. Nenechá si proklouznout šanci poznat Balkán a dobrovolně se hlásí do Hercegoviny. Je převelen k praporu v Avtovacu (Автовач) a odtud pak k setnině v blízkém Čemernu (Чемерно).

Zkraje roku 1913 onemocní a je hospitalizován v Mostaru (Мостар), kde jej upotřebí coby nemocničního písaře-stenografistu. Za svou práci je odměněn dovolenou, během které navštíví Chabařovice a konečně se usmíří s osamělým sešlým otcem propadajícím se toho času do deprese. Jelikož se mu vojna krátí, dovolená je mu prodloužena. Vydá se tedy opět do Chabařovic. Od jeho příjezdu uplynou tři dny a otec se stěhuje za sestrou do Velkého Chvojna, kde si bere život.

V říjnu se Hermann dočkal odchodu do civilu. Ještě několik týdnů pobyl v rodném městě a pak už si to zamířil znovu do Drážďan. Z chleba si vydělával jako písař a stenografista. S novým rokem přišla i nová, konečně vážná, známost: s Berthou Klement, šičkou kožišin, jejíž rodiče pocházeli rovněž ze severních Čech.

Již již se zdálo, že se konečně usadí, když vtom zaúřadovala „zpropadená historie“ a na opačné straně říše byl 28.6.1914 zavražděn následník trůnu Franz Ferdinand d'Este.

Válka (1914-1918)

O necelý měsíc později je Hermannovi doručen povolávací rozkaz. Den po vyhlášení války se narychlo žení a nazítří se již v Terezíně hlásí k odvodu. Je nečekaně vyřazen a odjíždí na Úštěcko, domova své nevěsty (patrně Strážístě čp. 17), kde se krátce živí prací na chmelnicích. Mezitím jej tchán, invalidní kameník Wenzel Klement, zasvěcuje do socialismu. Nový rozkaz na sebe nedá dlouho čekat, avšak tentokrát po něm přichází také mobilizace.

V Terezíně byl přidělen kanceláři setniny, v níž vykonával písařské práce a pomáhal s cenzurou dopisů. Teprve rok po začátku války je uschopněn k boji a poslán na italskou frontu. Z Postojny (Adelsberg) pochodoval do „mlýnku na maso“ u Monfalcone, jehož šroubovici šťastně unikl, když byla jeho jednotka náhle odvelena do Srbska. Zde pak – aniž by se významněji zapojil do bojů – vstoupil do právě dobytého Bělehradu, kde se účastnil bezostyšného rabování. Nicméně za městem již na něj čekalo první skutečné bojové nasazení.

Kampaň pokračovala pronásledováním Srbů přes Aleksandrovac (Александровац) dále na jih na Kosovo Pol(j)e, kde Rakušané protrpěli vánoční svátky. Přes Prištinu (Приштина) a Prizren (Призрен) se pak putovalo do černohorské Gjakově (Ђаковица).

Po několika týdnech se vojsko dalo znovu do pohybu zpět na italskou frontu. Měsíc v Tridentu (Trento), během kterého si Hermann osvojuje základy italštiny, a již jej očekávají bojiště u Vallarsa. Zde se císařští měli postavit nejen italským ostrostřelcům (bersaglieri), ale i extrémním podmínkám velehor, v nichž se válka ukryla do horských pevností, skalních kaveren, štol a podkopů.

Jak se blížila rakouská ofensiva (bitva o Asiago, od 15.5.1916), Hermannova nechuť k vojančení rostla. Záhy se mu podařilo navázat docela neškodný styk s jedním italským vojákem.

Došlo celkem ke třem osobním setkáním a několika výměnám proviantu. Poslední pokus hodit Italům přes území nikoho zásilku dopadl nezdarem a doručovaná konzerva skončila v roklí, kde ji našla rakouská hlídka. Obsah ukazoval k Hermannovi, který, jakmile se mu to doneslo, se pokusil zběhnout. Svůj úmysl ale ještě přehodnotil a k jednotce se vrátil.

Po návratu byl zatčen a na Velký pátek v Nomi postaven před polní soud. Tam mu bylo předneseno rozsáhlé obvinění a návrh trestu smrti. Kauza byla ale nakonec šťastně odročena válečnému soudu, který jeho čin ocenil sedmi lety těžkého žaláře. Namísto ukřižování přišlo vzkříšení („Přečetl to, ale já nic neslyšel. Mohl říci právě tak dobře sedm měsíců. Vůbec mě to nezajímalo. Věděl jsem pouze, že nemusím zemřít.“).

Hned po Velikonocích je Hermann eskortován do Salzburgu a nedlouho poté do Terezína. Zde si spolu s devíti dalšími vězni odpykával svůj trest v kasematě č. 28 v sousedství samovazby, v níž byl držen Nedeljko Čabrinović, tragicky neúspěšný spolupachatel sarajevského atentátu. S Čabrinovićem se dokonce krátce setkal, zatímco slavnějšího Gavrila Principa měl příležitost pouze zahlédnout na vězeňském dvoře. Nakonec si Hermann v nejtvrdějším vězení podunajské monarchie odpykal pouhé čtyři měsíce.

Mocnářství bylo nuceno uchýlit se k verbování vězňů, a tak se mu záhy naskytla cesta z terezínských kobek. Pušku ale už vzít do ruky nezamýšlel. Byl odeslán s pěší setninou na ruskou frontu u volyňské řeky Stochid, tam se okamžitě stal „pacientem“ nemocnice v Kovelu. Coby simulant alias „ulejvák“ (Tachenierer) pak putoval zpět do Terezína, kde předstíral rekonvalescenci. Dva měsíce působil v Kadani jako vojenský kočí, načež se vrátil k pendlování mezi nemocnicemi, během něhož simulování vypiloval téměř k dokonalosti. I přesto byl nakonec uschopněn k službě v zázemí a zbytek války strávil v Litoměřicích jako písař vojenského velitelství.

Když v říjnu 1918 vypukl převrat, založil v Litoměřicích vojenskou radu a sám byl následně delegován na

sjezd vojenských rad z Deutschböhmen v Mimoní. Iredenta však byla potlačena českým vojskem, v důsledku čehož došlo i k zániku instituce rad.

Československo (1918-1931)

Po válce Hermann navázal na život potulného dělníka – chvíli pracoval v karlovarské porcelánce, chvíli na stavbě železnice ústecko-teplické, až nakonec v létě 1920 nastoupil do ústeckých závodů Schichtových (pozdější Setuza), kde se činil coby dělník čistírny olejů. Dle jeho vlastních slov šlo o nejtěžší a nejhorší práci, co kdy dělal. Jak kousavě poznamenává: „Elida krásí, ale práci při její výrobě dostane se člověku jiných zkušeností.“

V březnu 1921 je v Liberci českými Němci založena čsl. Komunistická strana a Hermann se obratem stává jejím členem. Komunisté okamžitě přebírají kontrolu nad někdy socialistickým listem Vorwärts („Kupředu“), jehož šéfredaktorem je teď spoluzakladatel strany Otto Heller. Prakticky od samého počátku Hermann do deníku přispívá. Podává zprávy z prostředí výrobního závodu a pod pseudonymem Catilina, který si vypůjčil od starořímského spiklence, skládá básně. Roku 1922 je publikována sbírka jeho angažované poezie Roter Morgen: Proletarische Gedichte („Rudý zítřek: Proletářské básně“). Z pozice dopisovatele se časem vypracovává do křesla řádného redaktora. Pro svoji politickou činnost je (prý) opět vězněn.

V textech mu byla vytýkána obšírnost, pro což snad také byl kolegy ponouknut k sepsání vlastních pamětí. S tímto však Hermann nečekaně otálel. Nakonec se ale díla přece jen chopil a jeho zpodobě Der Leidensweg eines Proletariers opustila tiskárnu r. 1930 (česky jako „Vandrák“ v r. 1931).

Sovětský svaz (1931-1938)

Snad to byla výprava Otty Hellera na Sibiř, již ve svém cestopisu překřtil na „druhou Ameriku“, co od dětství o Americe snícího Hermanna pohnulo k cestě do Sovětského

svazu, snad rozkol v Komunistické straně (1929), jehož důsledků nebyl ušetřen ani liberecký Vorwärts. Jistotu máme pouze v tom, že již roku 1931 Hermann cestuje do Moskvy, kde se trvale usazuje. Manželku s dcerou Margarethe (*1919) zanechává v ČSR, a i proto se velmi rychle sblíží s Marfou Petrovnou Gromkovou, která mu již asi rok od příjezdu porodí dceru Eriku a po dalších přibližně čtyřech letech Margaritu.

V Sovětském svazu mu bylo členství v komunistické straně převedeno na členství v straně bolševické a byl zaměstnán jako literární redaktor Deutschzentralzeitung-u („Německých ústředních novin“).

Bydlel v tzv. komunálce v ulici Gorského č. 34 (III. byt), tedy na jedné z nejdůležitějších moskevských tříd. Mimo něj žili v bytě i další podnájemníci – Klavdie Privdak a Anton Pitenko. Jejich soužití mělo daleko do idylly a bylo poznamenáno častými sousedskými spory. I proto se události následující jeví jako banálně motivovaný pokus o mstu.

Na podzim 1937 se Pitenko obrátil na NKVD s oznámením, že Hermann při večírcích ve svém bytě chválí Německo a kritizuje SSSR. Další podání měl učinit koncem ledna 1938, kdy zase upozorňoval na německé návštěvy, vlastnictví německého psacího stroje a fakt, že Hermann údajně páčil jakési papíry. Pár dní nato byl Hermann zatčen a převezen do Butyrské věznice. Následovaly výslechy a (vynucené) doznání. Vyslýchání byli také jeho kolegové, z nichž dva vypověděli, že jím byli získáni pro rozvědku s úkolem sledovat nálady emigrantů a nedostatky kolchozů. Obžaloba dále vinila Hermanna ze špionáže sovětského leteckého průmyslu a letecké infrastruktury.

Komise NKVD s prokuraturou SSSR vynesly rozsudek smrti, následná poprava byla vykonána 7.4.1938, čímž se jméno Paul dostalo na nekonečný seznam obětí tzv. Velkého teroru – stalinských procesů s více či méně vyfabulovanými nepřáteli sovětského režimu. Ostatky našeho krajana odpočívají dnes zřejmě v některém z masových hrobů v Moskvě-Butovo.

MĚSTSKÁ POLICIE

ČERVEN - SRPEN

Období od začátku června do 10. srpna 2026 bylo pro Městskou policii Chabařovice opět obdobím intenzivní práce. Strážníci v tomto období řešili celkem 350 událostí různého druhu. Vedle každodenní kontrolní a preventivní činnosti poskytovali pomoc občanům v nouzi, zasahovali při zdravotních komplikacích, spolupracovali s Policií České republiky, zdravotnickou záchrannou službou a hasiči a řešili také události související s veřejným pořádkem, dopravou či nepříznivým počasím.

Pomoc seniorce, která nereagovala na zvonění

Začátkem června přijala městská policie oznámení týkající se seniorky, která si nevyzvedla důchod a nereagovala na zvonění ani klepání na dveře svého bytu. Strážníci proto provedli otevření bytu za přítomnosti nezúčastněné osoby. Uvnitř našli seniorku spící v posteli. Následně se ukázalo, že je v pořádku a zvonění pouze neslyšela kvůli zhoršenému sluchu. Přestože tentokrát vše dobře dopadlo, podobná oznámení není vhodné podceňovat. Zejména u osamělé žijících seniorů může včasná kontrola zabránit vážným následkům.

Pomoc zraněnému seniorovi

Začátkem června přijala městská policie oznámení o starším muži, který upadl na chodníku v ulici Teplická. Při pádu se udeřil do hlavy a poranil si rameno. Po příjezdu hlídky se muž cítil malátně. Strážníci mu poskytli nezbytnou pomoc a přivolali zdravotnickou záchrannou službu. Senior byl následně převezen do Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem k dalšímu vyšetření.

Aktivace AED – podařilo se obnovit životní funkce

Dne 7. června byla hlídka prostřednictvím dispečinku Zdravotnické záchranné služby Ústeckého kraje požádána o výjezd s automatizovaným externím defibrilátorem (AED) k pacientovi v ulici V Aleji.

Hlídka se v době žádosti nacházela při kontrolní činnosti v okolí jezera Milada a na místo se za použití výstražného světelného a zvukového zařízení dostavila přibližně během čtyř minut. Na místě již probíhala

resuscitace. Následně dorazila zdravotnická záchranná služba s lékařem a pokračovala v poskytování neodkladné péče. Přibližně po dvaceti minutách se podařilo obnovit životní funkce pacienta, který byl následně transportován do Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem. Tento případ znovu ukázal význam rychlé spolupráce jednotlivých složek a dostupnosti AED při náhlé zástavě oběhu.

Součinnost s Policií ČR při zákroku proti agresivní osobě

V červnu byla hlídka městské policie požádána Policií České republiky o neodkladnou součinnost při řešení konfliktu v jednom z bytových domů v ulici V Aleji. V bytě panovala vypjatá situace a policisté zde již prováděli služební zákrok. Strážníci byli následně požádáni o pomoc při zajištění další osoby, která byla podle sdělení policistů vedena v pátrání. Žena odmítala spolupracovat, nereagovala na výzvy a kladla aktivní odpor. Strážníci proto za součinnosti policistů použili přiměřené donucovací prostředky a následně také služební pouta. Zajištěná osoba byla předána Policií České republiky k dalším úkonům. Při zákroku utrpěl jeden ze strážníků lehké poranění lokte, které však nevyžadovalo lékařské ošetření a nebránilo mu v dalším výkonu služby.

Strážníci opakovaně pomáhali seniorům

Pomoc seniorům a osobám se sníženou pohyblivostí tvoří pravidelnou součást práce městské policie. V jednom z případů byl strážníkům oznámen senior, který spadl vedle postele a vlastními silami se nedokázal zvednout. Hlídka mu pomohla zpět a následně také při přesunu na

UPOZORNĚNÍ MP

Jste-li svědky jakékoli protiprávní činnosti ve městě, tak Vás prosíme, abyste ihned vyrozuměli hlídku Městské policie Chabařovice na nepřetržitém telefonním čísle

725 062 547

nebo využili bezplatnou linku

800 156 156

nebo 158. Pokud byste měli jakýkoli dotaz či podnět nebo stížnost, můžete se obrátit přímo na mě v kterýkoli den nebo prostřednictvím e-mailu mestska.policie@chabarovice.cz.

Josef Šittner

velitel Městské policie Chabařovice

přenosné WC. Muž lékařské ošetření odmítl. V dalších případech strážníci pomáhali ženě, která sklouzla z postele, nebo zasahovali v domě s pečovatelskou službou u seniorek, jejichž zdravotní stav vyžadoval přivolání záchranné služby a následný převoz do nemocnice.

Nebezpečné jiskření u vedení vysokého napětí

V polovině června přijala hlídka oznámení o větších stromů zasahujících do vedení vysokého napětí poblíž jezera Petri. Po příjezdu strážníci skutečně zaznamenali hlasité jiskření způsobované větvemi, které se při větru dotýkaly elektrického vedení. Vzhledem k možnému riziku požáru byla situace oznámena provozovateli distribuční sítě k odbornému prověření a zajištění nápravy.

Neobvyklé chování muže v okolí základní školy

Koncem června přijala městská policie oznámení od vedení základní školy o starším muži, který se pohyboval před budovou a v areálu školy a dožadoval se přivolání jednoho z žáků. Hlídka muže vyhledala a provedla jeho kontrolu. Muž nejprve tvrdil, že přijel pro žákyni, kterou má odvézt k její matce. Ověřením u vedení školy však bylo zjištěno,

že uvedená žákyně školu nenavštěvuje. Při další komunikaci muž své tvrzení změnil a uvedl, že ve skutečnosti hledá jinou osobu kvůli údajnému finančnímu dluhu. Strážníci jej poučili o nevhodnosti jeho jednání v prostoru školského zařízení a vyzvali jej k opuštění místa. Muž výzvě vyhověl.

Popadané stromy komplikovaly dopravu

Strážníci v průběhu léta opakovaně řešili stromy a větve spadlé přes komunikace. Koncem června byl například oznámen strom přes cestu u Ždírnického potoka. Strážníci jej za použití služební motorové pily odstranili a cestu opět zprůjezdnil. Další popadané stromy byly řešeny na komunikaci směrem k VHS a v dalších částech města.

Pomoc složkám IZS při tragické události na jezeře Milada

Dne 28. června byla Městská policie Chabařovice požádána o pomoc při pátrání po osobě ve vodě na jezeře Milada. Strážníci se zapojili do zásahu společně s dalšími složkami integrovaného záchranného systému. Po nalezení osoby pomáhali s jejím transportem z vody a při následných resuscitačních úkonech. Událost bohužel připomíná rizika spojená s pobytem u vody a význam vzájemné spolupráce všech zasahujících složek.

Pátrání po seniorovi v ohrožení života

Ještě téhož dne byla městská policie

požádána Policií České republiky o zapojení do pátrání po seniorovi, který odešel z Masarykovy nemocnice a vzhledem ke svému zdravotnímu stavu mohl být v přímém ohrožení života. Strážníci se do pátrání zapojili. Později večer byla přijata informace, že pohřešovaný muž byl nalezen přímo v areálu nemocnice.

Nalezené nářadí skončilo v úschově

Začátkem července řešili strážníci oznámení o osobě přehrabující se v nádobách na komunální odpad a zanechávající kolem nich nepořádek. Muž byl vyzván k úklidu, což provedl. V jeho blízkosti se však nacházelo také elektrické nářadí, o kterém muž tvrdil, že jej našel vedle kontejneru a chce si jej ponechat. Strážníci jej poučili o povinnostech nálezce a věci následně převzali jako nález do úschovy k dalšímu zákonnému postupu.

Použitá injekční stříkačka na veřejném místě

Dne 8. července přijala městská policie oznámení o použité injekční stříkačce nalezené na cestě za týpí. Hlídka stříkačku bezpečně odstranila a uložila do speciálního boxu na infekční odpad. Občanům připomínáme, aby s podobnými nálezy sami nemanipulovali. Zejména použité injekční stříkačky mohou představovat zdravotní riziko. Nález je vhodné oznámit městské policii, která zajistí jeho bezpečné odstranění.

Záchrana čapího mláděte

Ve stejný den přijali strážníci oznámení o čapím mláděti, které spadlo z hnízda na komíně v areálu v ulici Marie Kršňákové. Zvíře nevykazovalo známky zranění a situace byla konzultována se záchrannou stanicí. Následující ráno bylo čapí mládě ve spolupráci s pracovníkem záchranné stanice bezpečně odchyceno a převezeno do odborné péče.

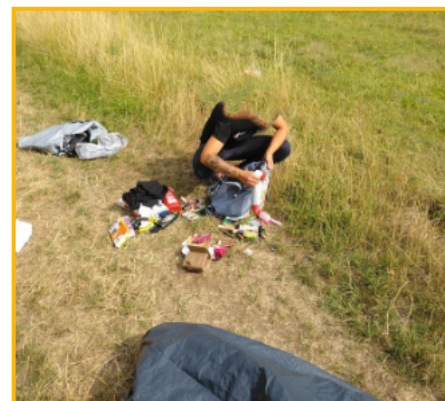
Další zásah s použitím AED

Dne 17. července přijala hlídka žádost operačního střediska zdravotnické

záchranné služby o pomoc u muže, který zkolaboval v ulici Nádražní. Strážníci po příjezdu zahájili resuscitaci a do příjezdu zdravotnické záchranné služby prováděli nepřímou srdeční masáž. Současně použili automatizovaný externí defibrilátor, který v průběhu zásahu vyžádal celkem dva výboje. Také tento případ potvrzuje význam vybavení hlídky AED a pravidelné odborné přípravy strážníků v poskytování první pomoci.

Podezřelé osoby v poli

V červenci přijala městská policie oznámení o osobě ležící v poli, u které měl oznamovatel podezření na ovlivnění návykovými látkami. Hlídka na místě našla dvě osoby, které zde podle svého vyjádření chtěly stanovat. Při kontrole totožnosti však vznikly pochybnosti, zda předložený doklad skutečně patří kontrolované osobě. Na místo proto byla přivolána Policie České republiky a obě osoby byly převezeny na její služebnu k dalšímu řešení.

Strážníci jako první u požáru

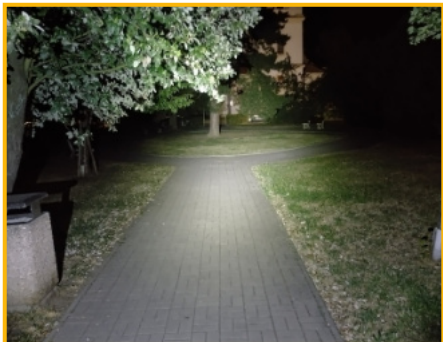
Dne 23. července přijala městská policie oznámení od občanky, která si všimla kouře v prostoru poblíž hřbitova. Hlídka ihned vyjela na místo a již z dálky spatřila požár. Strážníci začali oheň hasit a současně přivolali hasičský záchranný sbor. V bezprostřední blízkosti požáru se navíc nacházela ležící osoba. Jeden ze strážníků překonal oplocení a neprodleně zkontroloval její zdravotní stav. Případ je zároveň příkladem významu všímavosti občanů. Včasně oznámení umožnilo hlídce reagovat ještě před možným dalším rozšířením požáru.

Zvýšené noční kontroly veřejných prostranství

Na základě podnětů týkajících se výskytu problémových osob a požívání alkoholu na veřejnosti byly v nočních hodinách prováděny zvýšené kontroly dětského hřiště ve Smetanově ulici, parku před městským úřadem a prostoru v okolí

kruhového objezdu. Kontroly probíhaly opakovaně v průběhu celé noci. Během kontrol nebyly zjištěny žádné závadové osoby ani další narušování veřejného pořádku. Městská policie bude v podobných kontrolách pokračovat zejména v místech, na která občané opakovaně upozorňují.

Následky nepříznivého počasí

Na přelomu července a srpna zasahovali strážníci také u následků nepříznivého počasí. Po oznámení prostřednictvím systému Fireport vyjeli k odstranění stromu z komunikace u rybníka Násada. Ve spolupráci s dobrovolnými hasiči byla komunikace zprůjezdněna. Následně strážník odstraňoval větší větve z dalších komunikací a v centru města zajišťoval spadlé dopravní značení a další předměty. Následující den byly zjištěny další stromy spadlé přes cestu a cyklostezku. Strážníci je za použití motorové pily rozřezali a zajistili další úklid.

Žena na člunu se kvůli větru nemohla dostat ke břehu

Začátkem srpna přijala městská policie oznámení o ženě nacházející se na člunu na jezeře Milada, která se kvůli silnému větru nemohla dostat zpět na břeh. Hlídka vyjela do oblasti jezera a za pomoci dalekohledu zahájila pátrání. Během několika minut byla přijata informace, že se ženě podařilo bezpečně dostat na břeh. Strážník ji následně vyhledal a ověřil, že je v pořádku a nepotřebuje další pomoc.

Dopravně bezpečnostní akce ve městě

V průběhu sledovaného období pokračovaly také dopravně bezpečnostní akce. Strážníci se zaměřovali například na dodržování nejvyšší dovolené rychlosti, průjezd nákladních vozidel městem či respektování světelné signalizace. Při jedné z kontrol v ulici Teplická byla řidiči po odečtení zákonné tolerance naměřena rychlost

71 km/h. V jiném případě strážníci řešili řidiče, který nerespektoval červený světelný signál. Kontrolován byl rovněž průjezd nákladních vozidel, pro která platí zákaz vjezdu. Cílem těchto akcí není pouze postihování přestupků, ale především prevence a zvýšení bezpečnosti všech účastníků silničního provozu.

Pomoc při resuscitaci a další zdravotní události

Začátkem srpna byla hlídka požádána dispečinkem zdravotnické záchranné služby o pomoc při resuscitaci osoby v jednom z místních podniků. Strážníci se společně se zdravotníky zapojili do nepřímé srdeční masáže. Přes veškerou snahu zasahujících se bohužel život osoby zachránit nepodařilo. Krátce poté byla hlídka vyslána na Husovo náměstí, kde žena na autobusové zastávce omdlela. Strážníci jí do příjezdu zdravotnické záchranné služby poskytli první pomoc a následně ji předali do péče zdravotníků.

Součinnost s Policií ČR při oznámení o fyzickém napadení

Dne 8. srpna byla Městská policie Chabařovice požádána Policií České republiky o součinnost při prověření oznámení o fyzickém napadení v prostoru u Zalužanského potoka. Po příjezdu hlídky ke strážníkovi příběh nezletilý chlapec, který jej požádal, aby šel s ním, a uvedl, že jednou z osob zapojených do konfliktu byl jeho otec. Hlídka následně kontaktovala osoby na místě a zajistila situaci do příjezdu Policie České republiky, která si věc převzala k dalšímu řešení.

Závěrem

Období od června do začátku srpna opět ukázalo, že činnost městské policie zdaleka nespočívá pouze v řešení přestupků. Významnou část služby představuje pomoc občanům, poskytování první pomoci, zásahy při bezprostředním ohrožení života, pomoc seniorům, řešení mimořádných událostí a spolupráce s ostatními složkami integrovaného záchranného systému. Z celkových 350 evidovaných událostí jsme pro zpravodaj vybrali pouze část případů, které přibližují různorodost každodenní práce strážníků.

Děkujeme občanům za všíímavost a za podněty, se kterými se na městskou policii obrací. Rada popsanych událostí začala právě telefonátem občana, který si všiml člověka v nouzi, požáru, nebezpečného předmětu nebo jiné situace vyžadující zásah.

Poděkování patří také Policii České republiky, Zdravotnické záchranné službě Ústeckého kraje, profesionálním i dobrovolným hasičům, pracovníkům města a dalším organizacím, se kterými při výkonu služby spolupracujeme.

I nadále budeme pokračovat v preventivní a kontrolní činnosti a reagovat na podněty občanů s cílem přispívat k bezpečnosti a pořádku v Chabařovicích, Přestanově a Roudníkách.

Městská policie Chabařovice

Městská policie a děti – bezpečně do nového školního roku

Prázdniny se pomalu chýlí ke konci a s příchodem září se do ulic opět vrátí větší množství dětí mířících do školy. Zejména první týdny nového školního roku proto vyžadují zvýšenou pozornost nejen od dětí a jejich rodičů, ale také od řidičů.

Po dvou měsících prázdnin si především mladší děti znovu zvykají na pravidelnou cestu do školy. Rodičům proto doporučujeme, aby si s nimi ještě před začátkem školního roku připomněli základní pravidla bezpečného pohybu v silničním provozu a podle možností s nimi jejich cestu do školy znovu prošli.

Děti by měly vědět, že vozovku je potřeba přecházet na bezpečném a přehledném místě, před vstupem do vozovky se vždy důkladně rozhlédnout a nespolehat pouze na to, že je řidič vidí. Mobilní telefon nebo sluchátka mohou při přecházení odvádět pozornost právě ve chvíli, kdy je potřeba maximálně vnímat své okolí.

Velký apel směřujeme také k řidičům. V blízkosti školy, autobusových zastávek a přechodů pro chodce počítejte s tím, že dítě může reagovat jinak než dospělý člověk. Může se náhle zastavit, změnit směr nebo vstoupit do vozovky. Několik kilometrů za hodinu méně může v kritické situaci znamenat zásadní rozdíl.

Zvýšenou opatrnost doporučujeme také rodičům, kteří děti přivázejí do školy

automobilem. Spěch při ranním vysazování dítěte by nikdy neměl být důvodem k zastavení na nepřehledném místě nebo k vytvoření nebezpečné situace pro ostatní děti.

S novým školním rokem se zvýší také počet dětí pohybujících se na jízdních kolech a koloběžkách. Připomínáme proto používání ochranné přilby tam, kde ji vyžaduje zákon, a doporučujeme ji i ostatním. Samozřejmostí by měl být dobrý technický stav kola či koloběžky a za snížené viditelnosti také dostatečná viditelnost dítěte pro ostatní účastníky provozu.

Bezpečnost dětí ale nekončí u dopravy. Rodiče by měli s mladšími dětmi probrat také jednoduché pravidlo, že nemají odcházet s neznámou osobou ani nastupovat do cizího vozidla, a pokud je někdo osloví způsobem, který jim není příjemný nebo v nich vyvolává obavu, mají se obrátit na dospělého, kterému důvěřují, případně na policistu nebo strážníka.

Městská policie Chabařovice přeje všem dětem, rodičům, pedagogům i ostatním zaměstnancům škol klidný a úspěšný nový školní rok.

A řidiče prosíme zejména během prvních zářijových dnů o trpělivost a zvýšenou ohleduplnost.

kolektiv Městské policie Chabařovice

www.facebook.com/MestskaPolicieChabarovice

CHABAŘOVICKÉ LUŠTĚNÍ

Milí čtenáři, Chabařovické noviny jsou už řadu let součástí života našeho města a věříme, že si k vám našly cestu nejen jako zdroj důležitých informací, ale také jako příjemné čtení o tom, co se děje kolem nás. Každé nové číslo jsme připravovali s přáním, aby v něm každý našel něco, co ho zaujme, potěší nebo mu přiblíží život v Chabařovicích a Roudníkách. Velmi si vážíme vaši dlouhodobé přízně, zájmu i reakcí, které nám ukazovaly, že má naše práce smysl. Stejně tak si vážíme všech, kteří noviny obohatili svými příspěvky, fotografiemi či náměty. Za vaši podporu a čas, který jste Chabařovickým novinám věnovali, vám za celou redakci upřímně

redakční rada ChN

POMŮCKA: BOHATICE, BYTE, FERDA, LAMB, NAAH, NAJEMNĚ, SZA, UZLY	ANGL. JEHNĚ	CESTOVNÍ RANCE	STRČENÍ	100 M2	DRUH		OPATŘIT OBALEM	NÁŠ MATEMATIK		KÓD LIBANONU	UNIVERZITA OBRANY (ZKR.)	JMÉNO MODERÁ- TORA ŠÍPA		VLNĚNÁ LÁTKA	BUNIČINA
PUKAT						OLYMPIJ- SKÉ HRY (ZKR.)			INDIÁNSKÁ ZBRAŇ DOMÁCKY LEONA				TĚLESNÁ VÝCHOVA (ZKR.)		
PORTU- GALSKE SOU- OSTROVÍ						OBJEVITEL TICHEHO OCEANU POPĚVEK							CITOSLOVCE ŽIVÁNÍ FALEŠ V KULEČ- NÍKU		
POCHOUTKA				ČÁST HOŘÍČI SVÍČKY PLATIDLO EVROPSKÉ UNIE							ČERVENAT SE PRYČ				
8 BITŮ					FRAN- COVKA AGENT 007					SEKORŮV MRAVENEC ČINŽE					
	NÁŠ MALÍŘ A ILUSTRÁ- TOR	OPAK LÍCE MUŽSKÉ JMÉNO (27.8.)				INIC. HERCE LUPTÁKA SVRBĚT			NIC HLAVNÍ MĚSTO UKRAJINY					POTRAVA PRO KONĚ MRAVOUČNÉ VYPRÁVENKY	
NASY- CENOST VODOU								CITOSLOVCE VOLÁNÍ NA KACHNY DOMÁCÍ HRA- BÁVÝ PTÁK					DRUH ÚČESU EINSTEI- NOVY INICIÁLY		
KÓD RAKOUSKA			OKRESNÍ NÁRODNÍ VÝBOR (BYV. ZKR.) ČÁST KARLO- VÝCH VARŮ			PRAVĚKÁ ZBRAŇ KOVOVÁ NÁDOBA					KNIHY NA ZNÁMKY ŘÍMSKY 1001				
NEVOLNÍK				TAJENKA POPROSIT										RUSKÝ JAZYK (ZKR.) NASTAVI- TELNÝ REZISTOR	
LEHKÝ TERÉNNÍ KRYT					PRVNÍ TŘÍ SOLMIZAČNÍ SLABIKY ŽENSKÉ JMÉNO (27.3.)							365 DNÍ GRIMASA			
BLAŽIT								NEZVALOVY INICIÁLY JMÉNO ZPĚVAČKY MACHÁLKOVÉ			POUKÁZKY NA PENÍZE OBYVATELÉ PEKLA				
AKTIVNÍ ÚČASTNÍK DRAŽBY								NÁZEV PÍSMENE E PRIMÁT						SLOVENSKY JIKRA ZNÁMÁ SKLADBA OD INDICKÉHO ZPĚVÁKA HARRDY SANDHU	
	PLANETKA	JIHNOUT VÝDOJ				LATINSKY LEV HLAS HADA				VLASTNÍ ELSE ANGL. JÍST					
ZNAČKA SPORTOVNÍ OBUVÍ						OPERA (ZDROBNĚLE) 25. A 26. PÍSMENO LATINSKÉ ABECEDY									
ŠPANĚLSKY BLÁZNIVÁ					PŘÍBUZNÝ			PRAVO- STRANNÝ PŘÍTOK NILU							
JÍZDOU ZDOLAT					AMERICKÁ ZPĚVAČKA			CHEM. ZN. TITANU				ČRTA			

Chabařovické noviny, periodický tisk územního správního celku s informacemi o chabařovickém regionu, vychází 4x ročně.

Vydavatel: město Chabařovice, IČO 556912
Místo vydání: Městský úřad Chabařovice, Husovo nám. 183, Chabařovice

Vedoucí redakce: Miroslav Burdek
E-mail: noviny@chabarovice.cz

Členové redakční rady: Petr Bílek, Ondřej Brebera, Michal Burdek, Jan Krejčí, Jiří Morávek
Grafický návrh a sazba: Michal Burdek, Jan Krejčí
Tiskne: Ústecké tiskárny, s.r.o.

DĚKUJEME